

ŽENKLO BALSAS

Pasilikime stovėti keletą akimirų Viešpaties Akivaizdoje. Paskaitykime iš Jo Žodžio, Išėjimo 4-o skyriaus.

... Mozė atsakydamas tarė: „Bet, štai, jie netikės manimi ir neklausys mano balso: nes jie sakys: „VIEŠPATS tau nepasirodė““.

Ir VIEŠPATS jam tarė: „Kas yra tavo rankoje?“... jis atsakė: „Lazda“.

Ir Jis tarė: „Mesk ją ant žemės“. Ir jis numetė ją ant žemės, ir ji virto gyvate; ir Mozė bėgo nuo jos.

Ir VIEŠPATS tarė Mozei: „Ištiesk savo ranką, ir paimk ją už uodegos“. Ir jis ištiesė savo ranką, nutvėrė ją, ir ji virto lazda jo rankoje:

„Kad jie tikėtų, jog VIEŠPATS, jų tėvų Dievas, Abrahamo Dievas, Izaoko Dievas ir Jokūbo Dievas, tau pasirodė.

Ir VIEŠPATS jam kalbėjo toliau: „Įkišk dabar savo ranką į užantį“. Ir jis įkišo savo ranką į užantį: ir kai ją ištraukė, štai, ji buvo raupsuota kaip sniegas.

Ir jis tarė: „Vėl įkišk savo ranką į užantį“. Ir jis vėl įkišo ranką į savo užantį; ir ištraukė ją iš savo krūtinės, ir, štai, ji vėl tapo kaip jo likęs kūnas.

„Jei jie nepatikės tavimi, ir nepaklausys pirmojo ženkle balso, tai jie patikės vėlesnio ženkle balsu.

Ir jeigu jie nepatikės tavimi, šiais dviem ženklais, ir neklausys tavo balso, tai tu pasemk iš upės vandens, ir išliek jį ant sausos žemės: ir vanduo, kurį tu būsi paėmęs iš upės, taps krauju ant... sausos žemės“.

² Palenkime savo galvas maldai. Taigi, jei ši vakarą turite prašymą, kurį norėtumėte išsakyti Viešpačiui, tiesiog pakelkite rankas ir sakykite: „Viešpatie, prisimink mane dabar. Aš turiu poreikį“.

³ Mūsų Dangiškasis Tėve, mes vėl artinamės prie Tavęs ši vakarą, suvokdami, kad kai mes palenkiame savo galvas į žemę, iš kurios mes esame kilę, ir jeigu Tu užtruksi, mes sugrišime atgal į dulkes. Bet su palaiminta pažado viltimi, kuri yra Kristuje, kad visi tie, kurie yra Dieve, Kristus atsives su Savimi. Mes—mes dėkojame Tau už šį šlovingą pažadą. Ir aš meldžiu, Dieve, kad Tu prisimintum kiekvieną iš jų, kurie pakėlė savo rankas, mano taip pat, Viešpatie.

⁴ Aš meldžiu, ši vakarą, kad baigiantis šiai tikėjimo valandai, Tu suteiktum žmonėms tokį tikėjimą, kad Viešpats Jėzus būtų

toks realus kiekvienam iš mūsų, kad po šio vakaro mūsų tarpe neliktų nė vieno paliegusio žmogaus. Tegul kiekvienas nusidėjėlis supras, kad jis yra Viešpaties Jėzaus Akivaizdoje, ir tuomet atgailaus už savo nuodėmes, ir atiduos savo širdį Tau, ir bus pripildytas Dvasios, šiomis paskutinėmis blogio valandomis, kai mes matome tai, lyg didžiulį šešėlį slenkantį žeme.

⁵ Mes meldžiame, Dieve, Dieviško vadovavimo, ši vakarą, kalbančiajam ir besiklausančiam. Tegul Šventoji Dvasia dabar perima susirinkimą ir laužo Gyvybės Duoną kiekvienam iš mūsų, kaip mums reikia, nes mes prašome to Jo vardu. Amen.

Atsisėskite.

⁶ Aš tikiuosi, kad ši vakarą mums pavyks įgyvendinti tai, ką mes stengiamės padaryti, kad žmonės pamatytų - realybę, turint tikėjimą Dievu.

⁷ Taigi, rytoj popiet, dvi trisdešimt, bus meldžiamasi už visus tuos, kurie turi maldos korteles. Ir po to, kad būtume tikri, jog niekas nebuvo paliktas, be maldos kortelių, kiekviena vakarą mes išdalinsime kažkiek maldos kortelių. Ir jis vėl išdalins jas rytoj, maždaug... aš manau, apie pusę pirmos ar kažkas panašaus, tiesiog prieš prasidedant susirinkimui. Ir visi, kurie nori, kad už juos būtų meldžiamasi, bet kuris iš jūsų artimųjų, tegul ateina ir gauna maldos kortelę. Jie tikrai bus - bus laukiami, kad gautų maldos kortelę. Ir mes ruošiamės... .

⁸ Aš noriu melstis už žmones, dėdamas ant jų rankas, ir melddamasis už juos. Taigi, jeigu jūsų tikėjimas negali pakilti Viešpaties Jėzaus Akivaizdoje, kad priimti Jį kaip savo Gydytoją, o jūs tiesiog tikite, kad jei mes pasimelsime ir uždėsime ant jūsų rankas, tai padės, na, mes tikrai esame čia, kad padarytume viską, ko jūs trokštate.

⁹ Priežastis, dėl kurios aš atidėjau tai vėlesniam laikui, kad galėčiau pamatyti kiekviena, kuris galėtų pasiekti ir priimti Dievą tais pagrindais. Ir mes neturime labai daug. Čia yra... Pastatas nėra didelis, ir taigi pas mus nėra daug žmonių. Ir mes galime paimti rytojaus popietę, ir pasimelsti už visus, kuriuos mes čia turime, palikdami popietę tam tikslui - maldai už ligonius.

¹⁰ Ir mes esame čia tam, kad padarytume viską, ką galime, kad padėtume jums šiek tiek pagerinti gyvenimą, palengvinti našta, šioje kelionėje, kurioje mes keliaujame.

¹¹ Ir tuomet bet kuriuo metu, jei kas nors pajus, kad - kad jie norėtų ateiti pas Viešpatį Jėzų, nesvarbu, kokia tai bebūtų tarnavimo dalis, jūs ateikite iš kart tada. Nelaukite, kol bus kvietimas prie altoriaus. Nelaukite, kol bus pateiktas pakvietimas. Ateikite iš karto tada, priimkite Kristų, ir iškart prieikite ten, ir išpažinkite Jį. Nes tai yra pagrindinis mūsų buvimo čia tikslas - matyti sielas, gimstančias Dievo Karalystei.

¹² O dabar, rytoj sekmadienis, ir bažnyčiose bus pravedama sekmadieninė mokykla. Priežastis, dėl kurios mūsų tarnavimai vyksta sekmadienį po pietų, nes mes nenorime trukdyti jokio tarnavimo. Mes tikime, kad kiekvienas krikščionis turėtų turėti savo bažnyčią namuose, kurią jie galėtų lankyti. Kiekvienas krikščionis turi kažkur susitikti su tikinčiaisiais. Ir kur jūs susitinkate - ten ir yra bažnyčia.

¹³ Taigi, jeigu aš gyvenčiau čia, aš priklausyčiau vienai iš čia esančių bažnyčių, kurias atstovauja šie pastoriai, kurie bendradarbiauja. Kodėl? Kadangi jie sėdi čia ant pakylos, kad būtų visų matomi, jog jie pritaria tam, kas vyksta. Jie tiki tokio pobūdžio tarnystę, Dievišku išgydymu, Šventosios Dvasios krikštu, ir taip toliau. Jie čia, kad paliudytų apie tai. Būtent jie pakvietė mane čia atvykti, kad galbūt tarnavimas, kurį Viešpatis man davė, galėtų pagelbėti jų susirinkimui.

¹⁴ Taigi tai yra tikras pastorius, kuris ieško visos dvasinės naudos, kokią tik gali rasti, viso, ką daro Dievas, jis visomis išgalėmis stengiasi padėti savo bažnyčiai judėti toliau dėl Dievo. Aš tikrai nusiimu kepurę žavėdamasis tokiu pastoriumi.

¹⁵ Ir taip pat, šie vyrai turėjo tai daryti sunkiomis sąlygomis. Jūs galite patikėti, kad tai yra tiesa. Jiems teko tai daryti sunkiomis sąlygomis. Ir aš— aš tikrai esu dėkingas už tokius didžius Dievo vyrus, kurie yra pasirengę užimti savo vietą ir pareigų postą, remdamiesi savo įsitikinimais, ir— ir tikėti. Telaimina juos Dievas!

¹⁶ Ir aš esu tikras, kad jie darys jums gera. Taigi, jeigu jūs esate pašalietis čia, sužinokite, kur šie broliai turi savo bažnyčias, kur jie yra. Aplankykite juos rytoj. Jie turės specialius tarnavimus, ir čia yra tarnautojai, kurie kalbės įvairiose bažnyčiose, kaip tai buvo paskelbta. Taigi būkite su jais rytoj.

¹⁷ Ir tuomet rytoj po pietų, jeigu norėsite ateiti į baigiamąjį tarnavimą, mes tikrai džiaugsimės jus matydami. Visos bažnyčios, visos denominacijos, tai skirta visiems. Kiekvienas yra laukiamas: metodistas, baptistas, presbiterionas, sekmininkas, Kristaus bažnyčia, Dievo bažnyčia, katalikai, ortodoksų žydai, ateistai, kas jūs bebūtumėte. Mes esame . . . Jūs esate pakviesti.

„Jūs klausiate: „Ateistas“?“ Taip, pone.

¹⁸ Jeigu ateistas ateis į susirinkimą, atsisis ir gerai elgsis, jis bus taip pat laukiamas, kaip ir bet kuris kitas. Teisingai. Kažkas, dėl ko mes ir norime, kad jis būtų čia, ka būtų kažkas padaryta, kas padėtų jam pamatyti jo klaidą, ir leistų ateiti pas Viešpatį. Nes mes . . . Žinoma.

¹⁹ Kiek iš jūsų kada nors skaitėte apie nedidelį regėjimą, kuri paskelbė Krikščionių Verslininkų žurnalas, ir, aš manau, dar keletas žurna- . . . iš, „*Žvelgiant Pro Laiko Uždangą*“? Taigi tai yra tiesa, drauge. Jūs negalite to praleisti. Nuo to karto aš—

aš tapau kitu žmogumi. Aš žinau, kad tai tikra, taigi aš—aš—aš tiesiog tikiu, kad nė vienas iš jūsų nepraleisite to didžiojo Dangaus, kurį Dievas turi dėl tikinčiųjų. Jeigu praleisite, tai ką gi jūs įgijote čia, žemėje? Kadangi, jūs nežinote, kokių laikų jūs turėsite palikti šį pasaulį. Bet jūs žinote vieną dalyką, kad tikrai turėsite jį palikti. Taigi, jei tai tiesa, tuomet argi mes nebūtume patys kvailiausi, bandydami tapti tiesiog kaip . . . Mes negalime sau leisti surizikuoti. Suprantate, tiesiog atminkite, tikėkite Dievo Žodžiu ir kiekvienu Jame esančiu pažadu.

²⁰ Tik pagalvokite, kas sukėlė kiekvieną ligą, kiekvieną širdies skausmą, kiekvieną mirtį, kiekvieną bėdą, kiekvieną sielvartą, šį mažą vaiką, turintį spazmus, visus šiuos dalykus, luošius, aklus, kiekvieną pastatytą ligoninę? Todėl, kad vienas asmuo tiesiog nepatikėjo viena maža Žodžio dalimi. Tai buvo Ieva. Šėtonas tiesiog pridengė tai nuo jos. Ne pacitavo, bet pridengė nuo jos, pasakė: „Tikrai . . . Viešpats yra per daug geras“.

²¹ Šiandien jūs tiek daug girdite apie tai, kad Dievas yra geras Dievas. Jis yra geras Dievas, bet atminkite, kad Jis yra šventumo Dievas, Dievas, kuris negali nepastebėti nuodėmės. Už bausmę jau buvo sumokėta, ir jūs turite priimti tai Jo pagrindu. Ir atminkite, Jis yra įtūžio Dievas, rūstybės Dievas. Ir jūs atsistosite prieš rūstybės Dievą, ne tik prieš gerumo ir gailestingumo Dievą. Šią naktį Jis yra jūsų Gelbėtojas; tą Dieną - Jis yra jūsų Teisėjas.

²² Taigi, būkite tikras, kad jūs nepaliekate nė vieno dalyko neužbaigto, drauge. Tai—tai ne . . . Tai naudos neduos. Ne—nebūkite lengvabūdiški tam. Būkite tikri, dvigubai įsitikinę, kadangi jūs neturėsite antros galimybės. Tai yra vienintelė jūsų galimybė, kol jūs esate čia, žemėje. Prisiminkite turtuolį ir Lozorių.

²³ Yra didžiulė praraja tarp jūsų ir Jo, kurios niekas niekada neperžengė, ir niekada neperžengs. Suprantate? Kai jūs—kai jūs mirsite, tai bus viskas. Žinau, kad žmonės tvirtina, kad jie išmels jus iš tų vietų, bet jūs niekada tuo netikėkite. Tai prieštarauja Dievo Žodžiui. Suprantate? „Kur medis svyra, ten jis ir krenta“. Ir Pats Jėzus pasakė, kad: „Buvo praraja, kad, kai žmogus miršta ir patenka į pragarą, jis negali (niekada) patekti į Dangų. Joks žmogus niekada neperžengė jos, ir niekada neperžengs“. Kiek man žinoma, tai išspręsta. Kai Jėzus pasakė, kad tai buvo, tai ir viskas.

²⁴ Taigi tiesiog atminkite, dabar yra jūsų šansas, ir šį vakarą gali būti jūsų paskutinė galimybė.

²⁵ Ar jūs galite iš viso suvokti, kas vyksta? Jeigu jūs tik galėtumėte matyti tai! Aš tikiuosi, jūs nemanote, kad taip kalbėdamas, bandau jus paveikti, kad žiūrėtumėte į kokią nors žmogų, ar tikėtumėte kokių nors žmogumi. Aš to nedarau, drauge. Aš stengiuosi, kad jūs patikėtumėte kas Tai yra, kieno Akivaizdoje mes dabar esame. Jėzus Kristus, tas pats

Dievas, kuris jus teis tą Dieną, yra čia, įrodydamas Save jūsų akivaizdoje, kad tai, ką Jis pažadėjo, Jis padarys šiomis paskutinėmis dienomis.

²⁶ Aš manau, kad brolis Price, šį rytą per pusryčius, pateikė tokią gražią iliustraciją, kaip ateinama prie kampo, o paskui reikia pasukti už kampo. Ar jums patiko? [Susirinkusieji sako: „Amen“—Red.] Tikrai patiko. Tai buvo labai, labai gerai pateikta.

²⁷ Dabar, taigi, atminkite, kartais prie kampo, bet prisiminkime, mes turime pasukti šiuos kampus. Kartą aš pamokslavau apie tai, ir pavadinau tai „Sankryžą“. Mes priename sankryžą, todėl dažnai mes turime eiti *šiuo* keliu, ir aplink skirtingais keliais.

²⁸ Taigi ši vakarą, per kelias ateinančias minutes, aš noriu paimti temą apie—apie „Ženklo Balsą“. Ir dabar mūsų, ši vakarą, scena atsiveria Išėjimo Knygoje, ir „išėjimas“ reiškia „išeiti; būti išvestam“. Dabar pasistenkite klausytis kaip galima atidžiau.

²⁹ Man patinka kartais jums pamokslauti, jūs esate labai mieli klausytojai, bet aš tiesiog neturiu balso. Tik šiek tiek persistengi, ir aš žinau, kas bus. Aš dabar turėjau šiek tiek poilsio, kokias aštuonias ar dešimt dienų, prieš man pradedant sekanti susirinkimą. Matote, tai tiesiog ne tik šis vienas susirinkimas čia. Tai susirinkimas, diena po dienos, savaitė po savaitės, mėnuo po mėnesio, metai po metų, suprantate, ir jūs galite įsivaizduoti.

³⁰ Ir pagalvokite apie visus tuos kartus, metai po metų, Jis nė karto nepasakė nieko kito, kaip tik tai, kas buvo tobula, tiksliai tiesa; visomis kalbomis, visame pasaulyje, septynis kartus. Suprantate? Joks žmogus, niekur, negali kalbėti kitaip, tik – kas buvo tobulai, tiksliai į tašką, kiekvieną kartą. Kai Jis sako, kad įvyks tam tikras dalykas, tai įvyksta būtent tokiu būdu. Pasako tai netgi prieš savaites, mėnesius ir metus, kai tai įvyksta, ir tai visada tobulai taškas į tašką. Nė karto nesuklydo, ir niekada nesuklys, kadangi tai Dievas. Taigi, kaip žmogus, aš galiu suklysti. Niekada nežiūrėkite į mane kaip į pavyzdį, nes aš—aš esu tiesiog toks pat kaip ir jūs, tik nusidėjęs, išgelbėtas malone. Bet tai yra Dievas, antgamtinis, suprantate, parodantis Save. Jis neprivalo to daryti, bet Jis pažadėjo, kad tai darys.

³¹ Jėzus išgydydavo, kad išsipildytų Žodis. Jis darė tuos dalykus, kad būtų išpildytas Dievo Žodis.

³² Štai dėl ko Jis tai daro ir šiandien, kad būtų išpildytas Žodis, kurį aš jums citavau, vakaras po vakaro.

³³ Dabar atkreipkite dėmesį, kai Jo Buvimas yra arti, Jis, žinoma, Jis sukelią emocijas. Kaip aš ir kalbėjau šį rytą: „Viskas, kas be emocijų, yra negyva“. Ir bet kokią religiją, neturinčią jokių emocijų, jūs geriau palaidokite ją - ji mirusi. Tai suteikia emocijų. Jis atgaivina mus. Bet kai mes esame atgaivinami, prisiminkime, Kas atgaivino mus. Kas tai padarė? Tai Sventosios

Dvasios Buvimas, Jėzus Kristus mūsų tarpe, parodantis Save, kad Jis yra gyvas. Ne kūniškas kūnas; kai ateis tas laikas, tas kūniškas kūnas sugrįš iš Dangaus, daugiau laiko nebebus. Štai ir viskas. Ir mes žinome, kad mes randamės, gyvename paskutinėmis dienomis, kai šie dalykai turi įvykti.

Taigi, Dievas ir anksčiau turėjo išėjimus. Yra . . .

³⁴ Viskas juda trijuose, su Dievu. Dievas yra užbaigtas trijuose. Pirmas Kristaus atėjimas - *išpirkti* Savo Nuotaką; antras Kristaus atėjimas - *primti* Savo Nuotaką; trečias Kristaus atėjimas - *su* Savo Nuotaka, valdyti Tūkstantmetyje. Viskas vyksta trijuose.

³⁵ Taigi, buvo, bus trys išėjimai. Viename iš jų, Dievas išvedė juos *į* arką, išėjimui, pakeliauti virš žemės. Sekantį kartą, Dievas išvedė juos *iš* Egipto. Ir sekantį kartą, Dievas paima juos *aukštyn*. Į, iš, aukštyn! Sekantis išėjimas - keliavimas aukštyn. Mes susiduriame su juo dabar, pakilimo aukštyn laikas.

³⁶ Taip pat, kaip tai vyksta gyvenime. Mes ateiname *į* gyvenimą, mes išeiname *iš* gyvenimo, pakylame *aukštyn* gyvenimui, tiesiog lygiai tas pats dalykas. Taigi mes esame . . .

³⁷ Mūsų scena ši vakarą atsiveria išėjime, ir Dievas ruošėsi paimti Savo tautą.

³⁸ Izraelis yra tauta. Dievas nesielgia su Izraeliu kaip su asmeniu. Izraelis yra tauta, visada turi reikalą su jais. Ir paskutinėmis dienomis, po Bažnyčios išėjimo, Dievas išgelbės Izraelį kaip tautą. Jis dabar yra tėvynėje, pasiruošęs tam. Ir jie bus išgelbėti, Biblijoje pasakyta: „Tauta gims per vieną dieną“. Dievas nesielgia su žydais kaip su vienu asmeniu. Jis visada elgiasi su jais kaip su tauta, Izraeliu, nes tai yra Jo tauta.

³⁹ Ir čia Jis ruošiasi išvesti Savo tautą iš tautos, išėjime, išvesti Savo tautą nuo teismo.

⁴⁰ Ir tie patys vandenys, kurię paskandino pasaulį, išgelbėjo Nojų. Suprantate? Ir ta pati Šventoji Dvasia, kurią žmonės šiandien atmeta, priims Bažnyčią ir paims Ją aukštyn, ir atneš teismą tiems, kurie netiki Ja.

⁴¹ Jėzus pasakė, kai jie pavadino Jį „Belzebubu“, kitais žodžiais, Jis buvo „ateities spėjėjas“, jie . . . Jis pasakė: „Aš jums atleisiu už tai“, (Žmogaus Sūnus, auka dar nebuvo atlikta.) „bet kai ateis Šventoji Dvasia, ir darys tą patį, vienas žodis prieš Ją niekada nebus atleistas nei šiame, nei būsimajame pasaulyje“.

⁴² Ji turi būti atmesta, ir po to ištiks teismas. Suprantate, bėda tame, kad mes . . .

⁴³ Tai primena man kartą skaitytą istoriją, apie seną jūreivį, grįžtantį iš jūros, ir jauną anglų poetą,ėjusį prie jūros. Ir taigi, poetas daug rašė apie jūrą, bet jis niekada jos nematė, taiki jis buvo pakeliui. Ir senas jūrų vilkas, tarė jam, su nuorūka burnoje, paklausė: „Kur eini, gerasis žmogau?“

44 Jis atsakė: „Aš einu prie jūros“. Jis tarė: „Niekada jos nemačiau. Aš rašiau apie ją, ir tai, ką kiti sakė, bet, - tarė, - o, aš toks susijaudinęs, žinodamas, kad artėju prie jūros“. Jis pasakė: „O, užuosti tą jūros vandens sūrumą! Pamatyti tas dideles bangų keteras, slenkančias paviršiumi, ir kaip atsispindi mėlynas dangus, ir girdėti virš vandens skrendančių žuvėdrų riksmą, o, aš sujaudintas vien nuo tos minties, kad tai pamatysiu!“

45 Senas jūrų vilkas tarė: „Aš gimiau prie jos, prieš šešiasdešimt metų, nieko tokio gražaus joje nematau“. Suprantate, jis taip dažnai matydavo ją, kol jam tai tapo įprasta.

46 Štai kas šiandien yra su sekmininkų bažnyčia. Ji matė tiek daug Dievo, kol Dievas jiems tapo įprastas. Niekada neleiskite, kad taip nutiktų!

47 Čia ne taip seniai, Luisvilyje, Kentukyje. Iš kur aš esu kilęs, Džefersonvilyje, Indianoje, tai kitoje upės pusėje. Viena ponija atėjo į dešimties centų parduotuvę. Ir ji buvo . . . turėjo mažą berniuką ant rankų, ir ji prieidavo prie prekystalių ir pradėdavo isterikuoti. Ji kažką paimdavo, rodydavo tai mažam berniukui; jis tik sėdėjo ir spoksojo. Ji nueidavo prie kito prekystalio, paimdavo kažką, parodydavo berniukui; jis tik spoksojo. Po kurio laiko ji paėmė mažą varpelį ir pradėjo juo skambinti, o berniukas tik spoksojo. Ir ji pradėjo rėkti, ir skėšioti rankomis. Ir žmonės, esantys dešimties centų parduotuvėje stebėjo ją, taigi jie priėjo prie jos, kad išsiaiškinti, kas nutiko.

48 Ji pasakė: „Aš. . . Mano berniukas, - pasakė, - jam tik treji metai“. Ir pasakė: „Aš. . . Staiga, maždaug prieš metus, jis tiesiog ėmė sėdėti ir žiūrėti į erdvę“. Ir tarė: „Aš—aš nuvedžiau jį pas gydytoją, - ir pasakė, - ir gydytojas paskyrė tam tikrą gydymą ir kita“. Ir tarė: „Ir gydytojas šiandien, man pasakė, kad, jo manymu, jam jau geriau. Bet, - pasakė, - jam nėra geriau“. Pasakė: „Aš kratau prieš jį viską, kas turėtų patraukti jo amžiaus berniuko dėmesį. Visą, kas pritrauktų jo amžiaus mažylio dėmesį, Aš pakratau prieš jį, o jis tik sėdi ir spokso į erdvę“. Pasakė: „Jam nėra kiek negeriau“.

49 Tai kažkas panašaus į sekmininkų bažnyčią. Dievas prieš juos iškratė visas dovanas, esančias Biblijoje, o jie vis tiek sėdi ir spokso į erdvę, lyg tai būtų kažkas ne taip. Laikas, kad mes pabustumė, draugai, kol dar ne per vėlu. Atminkite, Dievas nekrato tų dovanų, nebent Jis nori atkreipti jūsų dėmesį.

Dievas išvedė tautą iš tautos.

50 Lygiai, kaip Jis daro dabar, ruošiasi paimti Nuotaką iš bažnyčios, palikdamas moters sėklos likutį. Išrinktieji bus išvesti iš bažnyčios. Natūralioji bažnyčia pasiliks čia per sielvartą. Tas *išrinktasis* kartais vadinamas „pasirinktu, išrinktu, likučiu“.

51 Pažiūrėkime, kaip Jis tai padarė tuomet, kadangi Jis niekada nekeičia Savo veikimo būdo. Dievas turi vieną veikimo būdą, ir tai Jo būdas, kaip Jis tai daro, ir tai visuomet yra teisingas būdas.

Pažiūrėkite, kaip Jis tai padarė, ir kokiū būdu Jis tai padarė, ir tuomet mes galėsime prabėgomis pažiūrėti į tai.

⁵² Taigi, žinoma, aš esu tipologas. Aš neturiu jokio išsilavinimo. Aš turiu pažvelgti atgal ir pamatyti, ką Jis padarė. Ir mes esame mokomi, kad „Senasis Testamentas buvo šešėlis tų dalykų, kurie ateis“. Taigi, jeigu aš pažvelgčiau čia, niekada nebūčiau matęs savo rankos, ir aš pamatytčiau rankos šešėlį, ir kad aš turiu penkis pirštus, aš pakankamai gerai suprascčiau, kad kai mano ranka atsidurs ten, aš turėsiu penkis pirštus. Taigi, tai kas nutiko jiems, buvo pavyzdžiai, kaip veikia Dievas, tokiu būdu Jis veikia ir dabar.

⁵³ Ir tai, kokiū būdu Jis tai daro, nuo tada Jis niekada nepasikeitė. Kiekvieną kartą, per visą Bibliją, Jis niekada nekeičia savo veikimo būdo. Pastoviai tas pat, nes pirmas Jo veikimo būdas - yra tobulas būdas. Kadangi, Jis negali turėti kito būdo, nes Jis yra tobulas, ir Jis, visi Jo keliai yra tobuli. Pažiūrėkite, kaip Jis tai darė.

⁵⁴ Mozė buvo pašauktas ir iš anksto numatytas, kad imtųsi šio darbo, kurio jis turėjo—jis turėjo imtis. Dievas. . .

⁵⁵ Taigi, manau, jei jūs atleisite. . . Ir aš nesakau to neapgalvotai. Aš tik sakau, kad ant šios pakylos, aš—aš nieko nežinau, ir nenoriu žinoti, išskyrus Dievą. Taigi, aš manau, tai kur mūsų „Vėlyvojo Lietaus“ broliai susipainiojo, suprantate, jie deda rankas vienas ant kito, ir padaro juos pranašais ir taip toliau. Taigi, tai ne pagal Raštą. „Dovanos ir pašaukimai yra neatšaukiami“. Jūs gimstate, kas jūs bebūtumėte. Nuo pradžios, jūs esate tai, kas jūs esate.

⁵⁶ Pažvelkite į tuos fariziejus anomis dienomis. Jie turėjo tik truputį šviesos, kadangi jie galėjo. . . turėjo įstatymą, ir jie gyveno pagal įstatymą, bet giliai jų širdis buvo juoda, kokia tik galėjo būti.

⁵⁷ Ir ten buvo nedidukė moteris, prostitutė, jos gyv. . . gerai matomas gyvenimas *čia*, buvo juodas, koks tik gali būti, ji buvo blogai pagarsėjusi, bet giliai širdyje - ji buvo iš anksto paskirta Gyvenimui.

⁵⁸ Ir tuomet, kai Jėzus, Žodis, pasirodė scenoje, tie fariziejai sakė: „Šis Žmogus yra Belzebubas“. Ką tai padarė? Tai užtemdė tą nedidelę šviesą, kurią jie turėjo.

⁵⁹ Jėzus pasakė: „Jūs esate iš savo tėvo, velnio, ir darote jo darbus“.

⁶⁰ Bet kai ta nedidukė, gležna moteris atėjo, ir ji pamatė Dievo Žodį, ji atpažino Jį. Ji negyveno Juo, bet Jį žinojo Jį. Ir iš karto, kai Jis jai prakalbo, ji tarė: „Aš suprantu, kad Tu esi Pranašas“. Ir Jis. . . Ji tarė: „Aš žinau, kad Mesijas tai darys“.

Ir Jis atsakė: „Aš esu Jis“.

61 Ką tai padarė? Visa juoduma buvo išvalyta, ir viskas tapo balta. Kodėl? Ten gulėjo sėkla, iš anksto numatyta sėkla, kuri buvo . . . Tai buvo Dievo mintis, dar prieš pasaulio sukūrimą.

62 Yra tik viena Amžinojo Gyvenimo forma. Jeigu jūs turite Amžinąjį Gyvenimą, tuomet jūs buvote Dievo mintyse prieš tai, kai pasaulis buvo sukurtas. Jūs esate Jo minčių atributas, kadangi Amžina niekada neprasidėjo ir niekada negali baigtis. Jūs esate Dievo ekonomijos dalis, visada. Tai tiesiog atsispindi. Tai formuojasi dabar. Jiems reikia išreikšti dar vieną paveikslą, tai yra mirtį, tuomet negatyvas taps pozityvu, tada jūs esate Nuotakoje, su Kristumi, kaip Jis ir galvojo. Kaip šiandien, vyras ir žmona, taip ir Dievas, Kristus ir Bažnyčia bus tas pat. Taigi išrinktieji, pašauktieji!

Možė gimė, „savitu vaiku“.

63 Biblijoje sakoma, kad, vienam iš pranašų, Jeremijui, Dievas pasakė: „Dar prieš tau susiformuojant tavo motinos iščiose, Aš iš anksto paskyriau tave tautos pranašu“.

64 Jonas Krikštytojas, na, jis buvo nurodytas Rašte. Izaijas, likus septyniems šimtams dvylikai metų iki jo atėjimo, pasakė: „Jis yra balsas, šaukiančiojo dykumoje: ‚Paruoškite Viešpačiui kelią!‘“ Ir maždaug prieš keturis šimtus metų iki jo pasirodymo, mes vėl randame, Malachijas pasakė: „Štai aš siunčiu Savo pasiuntinį prieš Savo veidą, kad paruoštų kelią pirma Viešpaties“.

65 Suprantate, jis buvo iš anksto paskirtas. Ir taip pat buvo visi tie Dievo tarnavimai, jeigu jie yra Dievo pašaukti.

66 Jeigu jie yra išmokyti to, tai tik patrankų pašaras, suprantate, iš to nieko nebus. Jeigu tai yra talonėlis maistui, tada jūs parduodate savo pirmgimio teises už maisto talonėlį, jūs einate į kompromisą su organizacija ar su kokia nors grupe. Bet jei tai iš Dievo, jūs stovėsite su tuo Žodžiu, nieko nepaisant, kadangi jūs esate gimęs, kad stovėti su Juo.

67 Možė, niekas kitas negalėjo užimti jo vietos. Niekas kitas negalėjo atlikti šio darbo. Jis buvo paskirtas tai padaryti.

68 Ir, broliai, sese, jeigu jūs turite Amžinąjį Gyvenimą, jūs buvote iš anksto paskirti, kad atliktumėte tam tikrą darbą. Galbūt gera namų šeimininkė, galbūt kas nors kita, bet niekas negali užimti jūsų vietos. Dievas paskyrė jums vietą. Nesistenkite užimti kieno nors kito vietos. Tai kūniškas pamėgdžiojimas, suprantate, parodantis, kad su jumis kažkas negerai. Būkite toks, koks esate, būtent toks. Nebūkite niekuo kitu.

69 Taigi, dabar mes sužinome, kad Dievas davė Mozei ženklus, kad įrodytų ieškinius ir pašaukimus.

70 Ir kiekvienas tikras ženklas, kiekvienas tikras ženklas, kuris yra siųstas iš Dievo, . . . už jo yra balsas. Taigi, nesuklyskite. Tai

paskutinė mano pamoka apie tai, suprantate. Kiekvienas tikras ženklas. . . Taigi, turime ženklus, kurie nėra iš Dievo; šėtonas gali pamėgdžioti beveik viską, kas tik yra. Bet tikras ženklas, siųstas iš Dievo, turi už savęs Dievo Balsą.

⁷¹ Dievas pasakė Mozei: „Jei jie nepatikės pirmojo ženkle balsu, tuomet padaryk prieš juos šį kitą ženklą. Ir tada, jeigu jie to neišgirs, tiesiog pasemk vandens ir išpilk jį ant žemės“. Ir tai buvo ženklas, kad jie ten paskęs savo kraujuje.

⁷² Atkreipkite dėmesį, ir lygiai taip pat, kaip Jis pasakė: „Nupurtykite dulkes nuo savo kojų. Tą dieną bus geriau Sodomai ir Gomorai, nei kad bus tam miestui, kuris jus atmeta“.

⁷³ Taigi, mes *nežaidžiame* bažnyčios, tai yra Bažnyčia. Kristus yra Bažnyčia. Mes esame Kristuje. Mistinis Kristaus Kūnas, mes gimstame į Jį. Jūs negalite prisijungti prie Jo.

⁷⁴ Aš buvau su Branhamų šeima beveik penkiasdešimt penkerius metus, ir jie niekada neprašė manęs prisijungti prie šeimos. Aš gimiau Branhamu.

⁷⁵ Ir tokiu būdu jūs esate krikščionis. Jūs gimstate krikščioniu, o ne prisijungiate prie to. Jūs gimstate į tai. Visi bijo gimimo. Jie turi tam tikrą puikų, švarų būdą, kaip paspausti gerai prižiūrėtą ranką, ar pasirašyti mažą kortelę, ar pabarstyti druskos su šiek tiek vandens. Tai ne gimimas. Gimimas yra bjaurus dalykas. Gimdymas yra baisus dalykas. Man nerūpi, ar jis vyksta kiaulių aptvare, ar—ar tvarte, ar rožine spalva papuoštame ligoninės kambaryje; gimdymas yra maišatis, ir iš jūsų jis padaro maišatį. Jūs nenorite atsisakyti, jūs nenorite *to*, *šito*, ar *ano*, bet ašaros nuplaus dažus nuo jūsų veido ir padarys jus kitu žmogumi. Jei tu gimei iš naujo, tai padarys iš tavęs maišatį, bet tu išeisi kaip naujas kūrinys. Suprantate? Jie to nenori. Jie nori kokio nors lengvesnio kelio, žinote, o lengvesnio kelio nėra. Kaip dainoje, jis pasakė: „Aš priimsiu kelią su nedaugeliu Viešpaties paniekintųjų.“ Jis nenori būti šiltnaminiu augalu.

Kiekvienas tikras Dievo ženklas yra lydymas Dievo Balsu.

⁷⁶ Taigi, jeigu žmogus parodo ženklą šalyje, ar bet kuriuo laiku, ir tas balsas, kurį jis kalba, už jo, nebūs Dievo Žodis, tuomet būkite atsargūs, netikėkite juo. Jeigu kokia nors sena mokykla, jeigu žmogus atsistos ir kalbės, parodydamas ženklą nuo Dievo, ir tuomet to žmogaus mokymas yra ta pati sena teologija, kurią turėjote visus tuos metus - Dievas niekada nesiuntė to ženkle. Pažvelkite atgal į Raštą ir pažiūrėkite, ar taip buvo. Išstirkite Raštuose. Vyrukas sugrįš, ir pasakys: „Dabar mes visi norime prisijungti prie *to*. Tai buvo senai žinomas dalykas“. Netikėkite tuo. Mes prieisime prie to, tiesiog po keleto minučių, suprantate. Ne, netikėkite tuo.

⁷⁷ Dievas visada patvirtina Savo ženklus. Ženklas iš Dievo visada kalba Dievo Balsu.

⁷⁸ Ir jeigu tai yra ta pati sena mokykla, kurią jūs turėjote, kodėl Jis turėtų duoti ženklą? Jūs jau esate tame. Jis stengiasi atvesti jus prie to kampo. Stop ženklas! Pristabdykite! Žiūrėkite, kur jūs einate! Jeigu jūs nebūsite atidus, jūs apsiversite prie to kampo. Yra staigus posūkis, ir prieš jums darant šį posūkį, visada yra ženklas, kad sulaikytų jus nuo avarijos. Geri kelininkai pastato ženklus. Ir mes keliaujame keliu į Šlovę. Ir jeigu ženklas kalba apie tą patį seną dalyką - jis nebuvo nuo Dievo.

⁷⁹ Dievas duoda ženklus, kad atkreiptų Savo žmonių dėmesį. Ženkloi yra tam, kad atkreiptų Dievo žmonių dėmesį, Dievo ženklai. Dievo ženklai duodami tam, kad atkreiptų Dievo žmonių dėmesį.

⁸⁰ Taigi čia, degantis krūmas, buvo ženklas, bandant pritraukti pranašo dėmesį, nes pranašas buvo pabėgęs nuo Dievo, ir Dievas davė degantį krūmą, kaip ženklą. Ir jis pamatė šį keistą ženklą; jis tarė: „Pasuksiu į šalį pažiūrėti, kas tai per keistas ženklas, kad krūmas dega ir nesudega.“ Taigi, Dievas atkreipė Savo bėglio pranašo dėmesį. Jis galėjo turėti kitą, bet Jis iš anksto paskyrė Mozę šiam darbui, ir niekas kitas neužims jo vietos.

⁸¹ Kelionėje, kai kurie kiti vyrukai bandė tai padaryti, jūs žinote. Datanas pakilo ir norėjo iš to padaryti organizaciją. Dievas pasakė Mozei: „Atsiskirk. Aš juos tiesiog prarysiu“. Suprantate?

⁸² Dievas turi reikalą su asmeniu. Suprantate? Dabar atkreipkite dėmesį į tai, Jis bandė atkreipti pranašo dėmesį, kad pastatytų pranašą į tinkamą vietą, suprantate, ir Jis davė degančio krūmo ženklą.

⁸³ Ir, žiūrėkite, Balsas, einantis po ženklo - buvo Rašto Balsas. „Aš išgirdau Savo tautos šauksmą, ir jų dejonės dėl dešimtininkų, ir Aš atsimenu Savo pažadą“. Amen. Tai viską išsprendžia. „Aš prisimenu pažadą“. Tai buvo Rašto Balsas. „Ir Aš siunčiu tave. Aš nužengiau, kad išvaduočiau juos, ir Aš siunčiu tave“.

⁸⁴ Atminkite, Dievas nieko nedaro už žmogaus ribų. Jūs žinote tai? Štai dėl ko žmonės suklumpa. Suprantate?

⁸⁵ Štai kas perklypdė juos dėl Jėzaus. Jie sakė: „Tu esi Žmogus, darantis save Dievu.“ Jis buvo Dievas, bet jie negalėjo to suprasti. „Na, Tu, tiesiog esi Žmogus“.

⁸⁶ Jis tarė: „Na, jūs vadinate pranašus, ‚dievais‘, ir jūsų įstatymas tai pripažino. Ir jeigu jūs vadinate juos ‚dievais‘, tuos, pas kuriuos atėjo Dievo Žodis, kaip galite smerkti Mane, kai Aš sakau, kad esu Dievo Sūnus?“

⁸⁷ Suprantate, ženklai, kad atkreipti dėmesį. Ir, atminkite, jei dėmesys yra atkreiptas, ir tai ta pati sena vaga - tai ne Dievas.

⁸⁸ Tačiau dabar Dievas bando patraukti pranašo dėmesį, ir Jis duoda jam ženklą, ir Balsas, kuris sekė po ženklo, buvo Rašto Balsas. „Aš mačiau žmones. Aš išgirdau jų šauksmą. Aš atsimenu Savo pažadą“.

⁸⁹ Taigi Dievas ruošiasi kalbėti per Savo pažado Žodį. Jis turi pasiųsti Savo pranašą, nes Žodis ateina pranašui. Biblijoje pasakyta, Pats Dievas pasakė, kad: „Jis nieko nedaro, kol pirma neapreiškia Savo tarnams pranašams“. Suprantate? Ir tuomet, duodamas ženklas, ir Raštas yra atpažįstamas, tai yra ženklo Balsas.

⁹⁰ Matote Mozės ženklo Balsa? Pirma, ženklas buvo degantis krūmas; Balsas buvo Raštas.

⁹¹ Mozė priėmė tai kaip Jo ženklą, ir nuėjo į Egiptą, ir padarė ženklą, kurį Dievas jam liepė; ir tas ženklas turėjo Balsa, žmonės patikėjo ir jie išėjo. Ir tol, kol jie žygiavo, jiems sekėsi puikiai; bet kai jie pradėjo murmėti prieš Balsa, tuomet jie sustojo.

⁹² Atminkite, Izraelis keliavo. Ar žinote, kiek toli jie nuėjo? Jie būtų... Jie turėjo tik keturiasdešimt mylių, ir keliavo apie keturiasdešimt metų. Kodėl? Todėl, kad jie pradėjo murmėti prieš Balsa, kuris davė ženklą. Kiek jie mažai težinojo tada, kai jie ten šūkavo ant kranto, ir šoko Dvasioje, ir Mozė dainavo Dvasioje, jiems buvo tik kelios dienos kelio. Bet jie pradėjo murmėti ir norėjo padaryti kažką kitaip; ir jie pasiliko keturiasdešimt metų tyrlaukiuose, ir žuvo ten, štai taip, nes jie netikėjo. Dievas pasakė: „Jie nekalba prieš tave, Moze. Jie kalba prieš Mane“. Tai buvo Dievo Balsas, ne Mozės.

⁹³ Dabar žiūrėkite, Jehova ketina kalbėti Savo pažadetu Žodžiu, taigi Jis turi siųsti savo pranašus. Tai, jeigu jūs norite pažiūrėti, tai yra Pradžios 15:16. Mes sužinome, kad Dievas pasakė Abrahamui: „Tavo sėkla gyvens šioje svetimoje šalyje, ir Aš išvesiu juos galinga ranka. Amoritų neteisybė dar neišsipildė“. Visi Jo pažadai, kuriuos Jis duoda, čia, per deganti krūmą, Jis patraukia pranašo dėmesį.

⁹⁴ Taigi, jeigu degantis krūmas būtų pasakęs: „Moze, Dievas yra Dievas“.

„Taip, aš tuo tikiu“.

⁹⁵ „O, tau puikiai sekasi, Moze, toliau taip laikykis. Tu vedei puikią moterį; ji gražus vaikas. Žinoma turi puikų sūnų! Šlovė Dievui!“ Tai ta pati senoji mokykla. Suprantate?

⁹⁶ Bet Jis jau buvo pasiruošęs kažką daryti, taigi Jis turėjo patraukti žmogaus dėmesį. Ir Jis davė žmogui padaryti du ženklus, ir pasakė, kad: „Kiekvienas ženklas turėjo Balsa“. Tai įrodo, kad taip ir yra. Taigi žiūrėkite, ką tie Bursai kalbėjo, net kūrinių. Jehova dabar buvo pasirengęs kalbėti.

⁹⁷ Vėlgi, pranašo atėjimas yra ženklas. Ar jūs žinote tai? Pranašo atėjimas, periodui - yra ženklas.

98 Taigi, aš neturiu omenyje teologijos daktaro. Aš neturiu omenyje kokio nors lojalaus pastoriaus, gero žmogaus. Jie yra puikūs. Jie yra Dievo tarnai.

99 Bet pranašas - yra ženklas. Čia Biblijoje taip sakoma. Ir koks tai ženklas? Tai ženklas, kad Jo Žodis greitai išsipildys, išsipildys per šio pranašo ženklo Balsą.

100 Atkreipkite dėmesį, pranašo atėjimas yra išpėjamas ženklas apie artėjantį teismą. Ar jūs tai žinote? Jeigu šalyje yra pranašas - teismas yra pasirengęs smogti.

101 Atminkite, pirma, žinoma, jis turi būti įrodytas Dievo ir tos dienos Žodžiu, o tada jis parodo ženklą. Ir tuomet stebėkite tą ženklą, ką jis išpranašauja. Jis pasakė: „Jei tai išsipildys, tuomet klausykite jo“. Skaičių 12,6. „Jei tai neišsipildys - pamirškite tai“. Tai turi būti Rašto ženklas, kurį Jis duoda.

102 Ir ką Jis vieną kartą davė kaip ženklą, jeigu Jis yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius, Jis pastoviai duos tą patį. „Viešpaties Žodis atėjo pranašams“. Jie buvo Žodis. Ir kai Jėzus atėjo - Jis buvo Žodis. Ir Žodis, pastoviai, atskirdavo širdies mintis ir ketinimus, vėl ir vėl. Dabar žiūrėkite.

103 Šio pranašo atėjimas, visada, duoda ženklą, kad, „teismas arti“.

104 Sustokime tiesiog kelioms minutėms. Aš ilgai neužtruksiu. Patikrinkime tiesiog pora dabar, apie dešimt minučių. Ir, tiksliau, likusią pamokslą dalį, dešimt minučių.

105 Nojus, pranašas šalyje—šalyje - ateinančio teismo ženklas. Mozė, pranašas šalyje - ateinančio teismo ženklas. Elijas, pranašas šalyje - ateinančio teismo ženklas. Jonas, pranašas šalyje - ženklas ateinančio teismo Izraeliui; juos visiškai išpjovė.

106 Atkreipkite dėmesį, ženklas! Ką daro ženklas? Ženklas yra tam, kad pritrauktų dėmesį, ir paruoštu išrinktuosius, ir patrauktų iš kelio, prieš ateinat teismui. Tai, ką padarė Nojus, paruošė išrinktuosius. Likusieji, ir ką tai daro? Ženklas, ir ženklo Balsas pasmerkia netikintįjį ir paruošia jį teismui. Jis paruošia išrinktuosius išėjimui. Štai kas yra ženklas. Štai dėl ko yra duoti ženklai, dėl ateinančio teismo. Išrinktiesiems - jie mato jį.

107 Kaip nedidukė moteris, turinti tyrą širdį, bet suteptą kūną; ir fariziejus, turintis tyrą kūną, bet suteptą širdį. Jis pasmerkia vieną, ir išgelbėja kitą.

108 Ir tie patys teismai, kurie išgelbėjo Možę, pasmerkė pasaulį; jo pamokslavimas.

109 Tai paruošia išrinktuosius. Dėl ko išrinktieji pasiruošia? Kai jie mato Dievo siųstą ženklą, jie pažvelgia atgal į Raštus ir žiūri, ar tai ten turi būti. „Taip, štai tai“. Kas tai yra? Laukiama teismo. Tuomet išrinktieji klauso Balso.

¹¹⁰ Bet neišrinktieji ignoruoja, ir sako: „Nesamone. Pirmyn! Mes priimsime tą pačią seną mokyklą“. Suprantate? Tokiu būdu jie padarė Liuterio laikais. Tokiu būdu jie padarė Veslio laikais. Tokiu būdu jie—jie daro dabar, tokiu būdu jie darė visada.

¹¹¹ Bet tai yra ženklas, ir jis turi Balsą, kuris seka paskui ženklą. Ir tas Balsas atpažįstamas kaip Rašto Balsas. Taigi, nepamirškite to. Taigi, laikykitės to, kadangi galbūt aš jūsų daugiau niekada nebepamatysiu.

¹¹² Norėčiau, kad aš turėčiau galimybę ir galėčiau atvykti kur nors čia, ir surinkti visus savo brolius, kai jie neturės jokių vykstančių prabudimų, pasistatyti palapinę ir tiesiog sėdėti, diena po dienos, ir mokyti to, kol—kol tai tikrai įsiskverbs. Bet Jis neleis to, aš nemanau. Suprantate, mes esame per arti pabaigos. Aš tikiu, kad mes esame tiesiai pačioje pabaigoje.

¹¹³ Savo knygelėje, kurioje aš nuolat užsirašau. 1933 metais, vieną rytą, ruošdamasis eiti į sekmadieninę mokyklą, bapristų sekmadieninę mokyklą, kurioje aš buvau pastoriumi, Šventoji Dvasia nužengė ir parodė man laiko pabaigą, parodė man septynis dalykus, kurie įvyks. Aš juos pasižymėjau. Tai yra ant seno geltono popieriaus.

¹¹⁴ Tiksliai man pasakė, kaip Vokietija pastatys tą Zigfrido liniją, ir kaip amerikiečiai ją sutriuškins, vienuolika metų prieš tai, kai linija buvo pastatyta.

¹¹⁵ Pasakė, kaip iškils Musolinis, ir kaip jis nuvyks į Etiopiją, ir kaip Etiopija „kris po jo kojomis“. Ir kaip jis mirs gėdingai, kabėdamas žemyn galva, ir jo paties žmonės spjaudys į jį.

¹¹⁶ Ir aš pasakiau: „Yra trys izmai: Komunizmas, fašizmas ir nacizmas. Jie visi išeis iš Rusijos, per komunizmą“. Ir ji kat- . . . sunaikins katalikybę. Pažiūrėkite, ar nebus taip!

¹¹⁷ Aš pasakiau: „Bus labai didelė pažanga!“ Pasakiau: „Aš matau automobilius, panašius į kiaušini, važiuojančius gatve. Yra automobiliai, kurie važiuoja greitkeliais, su kažkoku valdymu, jų nereikia vairuoti. Aš mačiau amerikiečių šeimą, žaidžiančią šaškėmis automobilio gale“. Jie jau dabar turi tokį automobilį, jei tik turėtų greitkelius, į kuriuos galėtų jį išleisti. Nėdidukas Folksvagenas yra tobulas kiaušinis, tiesiog tiksliai, ir visi kiti automobiliai. Ar galite įsivaizduoti, kaip atrodė automobiliai 1933, ir dabar?

¹¹⁸ Ir tada Jis vėl išpranašavo, kad, bus leidžiama moterims balsuoti, ir ką jos padarys. Ir kaip ši šalis, būdama provaizdžiu, kaip Izraelis, kuris atėjo į kraštą, išvijo gyventojus, ir paveldėjo tą kraštą. Ir pirmieji keli jų karaliai, Dovydas ir Saliamonas, buvo dievobaimingi karaliai. Po kurio laiko, jie sulaukė Ahabo. Jie išrinko jį į valdžią. Kėdę gaus . . . bažnyčia tapo pasaulietiška. Ir, turėjome Linkolną ir Vašingtoną, pažiūrėkite, pažiūrėkite kas yra šiandien. Pažiūrėkite, kur mes dabar einame. Kur yra sekantis dalykas? Mes esame laiko pabaigoje.

119 Ir tai yra ženklas, natūraliai, būtent taip. Jis paruošia išrinktuosius; ir pasmerkia, teismui, netikinčiuosius.

120 „Jei šis pranašas yra tikras pranašas, ir tai, ką jis sako, išsipildo, - pasakyta Biblijoje, Skaičių knygos 12:6, - klausykite jo išpėjimo, nes tai yra įrodyta, kad tai ne žmogus“. Pranašas yra žmogus. Bet Balsas iš antgamtinio ženklo yra Rašto Balsas, tai yra įrodyta - tuomet tai yra išpėjimas.

121 Bibliją parašė pranašai, atsiminkite. Taip pat, Antrame Petro 1:21. Taip pat ir Hebrajams 1:1.

122 Mozei Ugnies Stulpas buvo ženklas, kad Balsas ruošiasi kalbėti. Ugnies Stulpas parodė, kad Balsas ruošiasi kalbėti. Tai yra ženklas - Ugnies stulpas. Jūs žmonės, turėtumėte prisiminti tai, iš Hiustone, ne taip seniai.

123 Mozė, pranašas, ženklas Izraeliui, tas pažadas jau tuoj turėjo išsipildyti. Kai Mozė nuėjo ir padarė pranašo ženklą, jie jau ten žinojo, kad jis surinks juos kartu.

124 Kaip tobulai sutvarkytas Dievo Žodis, kiekvieną kartą tas pats. Net kaip aš ir kalbėjau praeitą vakarą, kaip Urimas ir Tumimas, ir visa kita, visada atsakydavo Dievui.

125 Paimkime vėl pranašą, tiesiog minutėlei, Joną. Aš turėjau čia užsirašęs Jonos 1-ą skyrių, jo pranašystės čia, 1-as skyrius. Jona, išėjęs iš banginio pilvo - buvo ženklas. Suprantate, žmonės buvo pagony. Jie garbino jūros dievus, ir jų jūros dievas buvo banginis.

126 Taigi, daugelis žmonių bando pasmerkti Joną. Aš visada užstodavau Joną. Jona nebuvo išėjęs iš Viešpaties valios. „Teisiojo žingsnius tvarko Viešpats“. Mes norime pasakyti: „Jis yra Jona“. Bet tiesiog paimkime tai kaip . . . vieną kartą, tai ko jis vertas. Aš žinau, kad jis turėjo nuvykti į Ninevę, bet Dievas tuo laivu turėjo nuplukdyti jį į Taršišą. Ir jis, išplaukęs į jūrą, turėjo rūpescių.

127 Jona tarė: „Suriškite man rankas ir kojas. Aš esu bėdoje, per mane visa tai“. Ir išmetė jį. Ir vandenyje plaukiojo žuvis, didelė žuvis, kuri prarijo Joną. Aš žinau, kad mokslui sunku tuo patikėti.

128 Štai ne taip seniai, maždaug prieš dešimt metų, Luisvilyje, Kentukio valstijoje, jie turėjo banginį, paguldytą ant geležinkelio platformos. Ir ten buvo kažkoks mažas Rikis, turėjęs daugiau proto, nei kad jis žinojo kaip tai suvaldyti. Jis bandė įrodyti, kad Biblija kalba melą. Jis pasakė: „Žinote, jūs girdėjote tą seną Biblijos patarlę, kur banginis prarijo Joną“. Jis pasakė: „Pažvelkite, jūs negalėtumėte nei kamuolio įgrūsti į jo ryklę, ji per maža. Kaip galėjo visas suaugęs vyras patekti į jo pilvą?“ Pasakė: „Matote, tai tik sena patarlė, kokių pilna Biblijoje“.

129 Tai mano—mano manymu buvo per daug. Aš pasakiau: „Pone, aš norėčiau jums kai ką pasakyti“.

Tarė: „Ką jūs ruošiatės pasakyti?“

¹³⁰ Aš pasakiau: „suprantate, jūs neteisingai perskaitėte Bibliją“. Aš tariau: „Biblijoje sakoma, kad tai buvo ypatingas banginis. Dievas paruošė didelę žuvis. Tai buvo ypatingai sutverta, kad prarytų jį, ir tai leido jam tai padaryti! Tai nebuvo paprasta žuvis. Dievas ruošėsi atlikti neįprastą darbą, todėl Jis pasirūpino neįprasta žuvis“. Suprantate? Jis daugiau nieko apie tai nepasakė. Todėl, Dievas turėjo ypatingą dalyką.

¹³¹ Kaip kartą, maža mergaitė, einanti iš bažnyčios; jos plaukai buvo sušukuoti atgal, ir pakankamai glotnūs, kad jos mažas veidelis atrodė kaip nuluptas svogūnas. Ji ką tik gavo Bibliją, irėjo tolyn.

¹³² Tas senas vyras, vardu Džimas Dorsey, gyveno Utikoje. Jis buvo netikintis, senas kareivis, ir—ir jis netikėjo Dievu. Ir jis paklausė: „Kur einate, jauna panele?“

Ji atsakė: „Aš einu namo, pone“.

Jis paklausė: „Ką tu laikai savo rankoje?“

Ji atsakė: „Tai Biblija“.

Pasakė: „Tu juk netiki tuo, ar ne?“ Ir jis. . .

Atsakė: „Taip, aš tikiu tuo, pone“.

¹³³ Ir paklausė: „Ar tu tiki tuo pasakojimu apie banginį, prarijusį Joną?“

Atsakė: „Žinoma, aš tikiu kiekvienu Žodžiu“.

¹³⁴ Jis paklausė: „Kaip tu ketinate tai įrodyti kitu būdu, išskyrus tikėjimą, ką tu vadini tikėjimu?“

„Na, - ji tarė, - kai aš pateksiu į Dangų, aš paklausiu Jonos“. Suprantate?

Jis paklausė: „O kas, jei jo ten nebus?“

¹³⁵ Ji atsakė: „Tuomet jūs turėsite jo paklausti“. Taigi, maniau, kad tai buvo gana tiesiai ir atvirai. Taigi, manau, kad maždaug taip.

¹³⁶ Jei Biblijoje pasakyta, kad banginis prarijo Joną, aš tuo patikėčiau. Jis galėjo jį paruošti. Ką Dievas pasakė, Dievas sugeba įvykdyti, ir Jis visada laikosi Savojo Žodžio. Taigi, Jona, mes šaipomės iš jo. . .

¹³⁷ Bet ar kada nors jūs atkreipėte dėmesį? Žuvis, kai ji plaukioja, ji ieško sau maisto. O kai pasisotina, ji nusileidžia į patį dugną, ir duoda poilsį savo mažiems plaukmenims, dugne. Pamaitinkite savo auksinę žuvelę ir pažiūrėkite, kas atsitiko. Jos pripildo savo mažą pilvuką, tuomet jos nusileidžia ir atsiremia savo plaukmenimis tiesiai į dugną, guli ten ir ilsisi.

¹³⁸ Na, ši didelė paruošta žuvis, atplaukė ir prarijo šį pranašą. Ir ji nusileido į jūros dugną, galbūt keturiasdešimties sieksnių gylyje. Ji nusileido žemyn, kad pailsėtų ant jūros dugno.

139 Taigi, mes visada pagalvojame apie Joną. Ir visi sako: „Taigi už mane meldėsi, bet mano ranka nepagerėjo. Už mane meldėsi, bet aš nesijaučiu geriau“. Niekada nešūkaukite ant Jonos.

140 Taigi, pažvelkite į simptomus, kuriuos jis turėjo. Taigi, pirmiausia, jis buvo audringoje jūroje, ir jis pasuko ne ten, kur Dievas jį siuntė. Jo rankos ir kojos buvo surištos. Jis buvo įmestas į audringą, šėlstančią jūrą, banginis prarijo jį, ir nusileido į jūros dugną. Ir jis gulėjo ten, vėmaluose, banginio pilve, jūros dumbliai apsvynioję aplink jo kaklą. Ir kai jis pažvelgė į *šia* pusę - tai buvo banginio pilvas. Jis pažvelgė į *ta* pusę - tai buvo banginio pilvas. Kur tik jis pažvelgė, visur buvo banginio pilvas. Jūs kalbate apie simptomus, jis galėjo juos turėti. Bet žinote, ką jis pasakė? Jis pasakė: „Tai melagingos tuštybės. Aš daugiau į juos nebežiūrėsiu, bet dar kartą pažvelgsiu į Tavo šventąją šventyklą“.

141 Juk Saliamonas, normalus žemės žmogus, kuris meldėsi ir pašventė šventyklą, pasakė: „Viešpatie, jei Tavo žmonės bus kažkur bėdoje, ir pažvelgs į šią šventą vietą, tuomet išgirsk iš Dangaus“.

142 Ir Jona tikėjo tuo, ko meldė Saliamonas. Ir po trijų dienų ir naktų Dievas išlaisvino jį iš banginio. Jis galbūt pastatė ten deguonies palapinę. Aš nežinau ką Jis padarė, bet Jis išlaikė jį gyvą tris dienas ir naktis, pagal Žodį. Ir Zodis yra teisingas.

143 Na, jei Jona tokiomis aplinkybėmis galėjo vėl pažvelgti į šventyklą, kurią padarė žmogus, kiek labiau jūs ir aš, ši vakarą, turėtume žvelgti į Šventyklą, kurioje Jėzus stovi Didybės dešinėje, su savo Paties Krauju, užtardamas ant mūsų išpažinimo, mūsų mažus simptomus! Nesmerkite Jonos, ir paskui pažvelkite, kas yra negerai su jumis. Pažvelkite į pažadą: „Dievas taip pasakė!“ Jeigu jūs esate Abrahamo vaikai - „Dievas taip pasakė!“ Jis davė pažadą, ir tuo viskas išspręsta.

144 Atkreipkite dėmesį, visi žmonės buvo išėję žvejoti, traukė savo tinklus ir panašiai. Po kurio laiko, pasirodo jūros dievas, banginis, lėkdamas tiesiai link kranto. Visi puolė ant kelių. Dievas žino, kaip tai padaryti. Ir jis priplaukė prie pat kranto, ir iškišo savo liežuvį, ir, kai jis tai padarė, štai pranašas išėjo tiesiai iš banginio burnos. Pranašas! Dievas išspjovė pranašą tiesiai ant kranto. Nenuostabu, kad jie atgailavo. Suprantate?

145 Tai buvo ženklas. Jona išlaisvintas iš banginio - buvo ženklas. Ką jis padarė? Tai buvo ženklas nuo Dievo. Ką pasakė Balsas? „Atgailaukite per keturiasdešimt dienų, arba pražūsite“. Dievo ženklas; Dievo Balsas! Visada, kai Dievas siunčia ženklą, Dievas siunčia Savo Balsą už to ženklo. Atkreipkite dėmesį: „Atgailaukite, arba per keturiasdešimt dienų šis miestas pražūs“.

146 Pranašas Jonas pasirodo žemėje, praėjus keturiems šimtams metų be pranašo; Jo pasirodymas - ženklas po keturių šimtų metų. Tas trumpas neapibrėžtas laikas!

147 Taigi, jeigu jūs esate dvasingi, suprasite, ką aš noriu pasakyti. Tegul Dievas atveria jūsų supratimą. Kiek ilgai tai truko?

148 Keturis šimtus metų, Izraelis neturėjo pranašo, bažnyčios buvo taip susipainiojusios, ir tuomet čia scenoje pasirodo Jonas. Jonas buvo pranašas, ženklas, kad po jo kalbės Mesijas. Žiūrėkite. Kadangi, Malachijo 3 pasakyta: „Aš siųsiu Savo pasiuntinį priešais Save, kad paruoštų kelią, paruoštų žmones“.

149 Pažvelkite į Joną, jame nėra jokio savanaudiškumo. Jis niekada neprišėmė jokios šlovės. Jie bandė vadinti jį Mesiju; bet jis pasakė: „Aš nesu vertas atrišti Jo batų“.

150 Bet kai tik pasirodė Jėzus, Jis turėjo ženklą - Ugnies Stulpą, Šviesą virš Jo, kaip balandis nusileido Balsas, sakantis: „Šitas yra Mano mylimasis Sūnus, kuriuo Aš gėriusi“.

151 Atkreipkite dėmesį, ir Jonas tuojuo pat pasakė: „Jis turi didėti. Aš turiu mažėti“. Jis pristatė Bažnyčią Kristui. Amen.

152 Mums yra pasakyta, kad paskutinėmis dienomis tai vėl pasikartos! Turi ateiti Žinia, kuri pristatys žmonėms Mesiją. Ir tai bus tokiu būdu, kad jie stovės apstulbę, kaip jie stovėjo tada. Jis tai pažadėjo. Sekantis Mato, Malachijo skyrius, kalba mums apie tai. Žiūrėkite.

153 Jie klausinėjo apie tai. Jono prigimtis sutapatino jį su Elijo dvasia. Dabar atkreipkite dėmesį į du pranašus.

154 Taigi, Elijas buvo žmogus, kuris iškilo Izraelio laikais, kilus chaosui.

155 Ahabas buvo karalius. Ir visos moterys pamėgdžijo Jezabelę, ir tikriausiai kirpdavo plaukus ir visa kita, tikriausiai taip, kaip mes turime šiandien. Ir visos nusekė paskui Jezabelę. Ir pastoriai manė, kad tai gerai. „Palikite jas ramybėje. Tegul jos tai daro“.

156 Ir tuo metu, Dievas pakėlė vyrą iš tyrlaukių, vardu Elijas. Mes net nežinome, iš kur jis atsirado. Jis neturėjo jokios mokyklos, kad atpažintų jį. Bet jis pakilo, ir pasmerkė visus tuos dalykus. Jis pasmerkė visą tą sistemą.

157 Jeigu šiandien, jis ateitų į sceną, jis taip pat pasmerktų mūsų sistemą.

158 Jis pasmerkė kiekvieną Jezabelę. Ir, galiausiai, tai buvo ji, kuri palaužė pranašą. Pabėgo, kaip Jonas; gulėjo po kadagio medžiu, kai Jezabelė ruošėsi jį nužudyti. Ji nekentė jo.

159 Ir tuomet mes sužinome, kad kai Jonas vėl atėjo, iš tyrlaukių, tyrlaukių mylėtojas, su žinia tiesiai šiuolaikinėms moterims, kurios išsiskiria ir išteka, ir dar kartą išteka, jis visa tai

negailėstingai pasmerkė. Jis nebuvo kilęs iš jokios mokyklos. Jis atėjo nuo Dievo - Dievo siųstas žmogus. Ir jis pasmerkė šiuolaikines moteris, griežtai prieš jas nusiteikęs, ir niekada nesileido į kalbas. Bet jis aiškiai pasakė, kad laikas jau priartėjo, kad Mesijas ruošiasi prabilti. Pažvelkite į tai.

¹⁶⁰ Dabar palyginkite Elijo pirmojo atėjimo laikus su kai kuriais šiuolaikiniais šių dienų pranašais, leidžiančiais savo Jezabelėms kirpti plaukus, dėvėti šortus, rūkyti cigaretes, daryti ką tik nori, vedžioja jas aplink. Geriau nieko nesakyti, ji paliks jį, susiras kitą. Vedžiodami jas aplinkui žmonių sukurtais mokymais; tai gėda, žmogaus doktrinos. Ir, taip elgdamiesi, jie padaro Dievo įsakymus neveikiančiais, kadangi jie gali prisijungti prie bažnyčios ir vis dar išpažinti, kad yra krikščionys, ir laikytis savo teisių, ir sakyti, kad yra krikščionys, ir eiti toliau. Štai ko jie nori. Štai ką jie padarė ir tada.

¹⁶¹ Bet atminkite, kad tokiu laiku kaip šis, kai ir pažadėjo Dievas Malachijo 4, kad Jis vėl išpildys Žodį. Teisingai. Pažiūrėkite, kur mes esame šiandien, tiesiog kaip tai buvo Jono laikais, kaip tai buvo kitais laikais.

¹⁶² Pažvelkite į iškilusį tą senų laikų Amosą, mažas senas vyrukas. Mes nežinome, iš kur jis atsirado. Jis buvo piemuo. Dievas vedžiojo jį po avių ir karvių ganyklas, ir, ir mokė jį. Kai jis atvyko į Samariją, ir kai tą dieną jis atsikėlė, ir pakilo virš tos kalvos, pažvelgė žemyn. Ir ta saulė švietė ant jo plikos galvos, ir jo žilos žandenos, ir jo susikaupusios akys, žibėjo. Jo dievobaimingos akys sumirksėjo, ne dėl vaizdų, kuriuos matė įeinantys turistai, bet dėl viso miesto, kuris buvo atiduotas nuodėmei.

¹⁶³ Kas yra šis nedidukas, neatpažintas žmogus? Taip, tai Amosas, pranašas. Jis pranašavo Jeroboamo Antrojo, persimetėlio karaliaus, dienomis, leidžiančiam žmonėms daryti bet ką. Visi kunigai buvo už tai. Jie statė puikiausias bažnyčias. Jie turėjo puikiausius drabužius. Jų moterys buvo amoralios. Jos rengėsi kaip tik nori. turistai plaukė iš visur, norėdami pamatyti gražias merginas ir jų lengvabūdišką elgesį.

¹⁶⁴ Tiesiog dar viena moderni JAV, turėjusi būti Dievo tauta. Niekas nieko apie tai nesako. Atrodo, kad žmonės yra tokiame suspaudime. Penk- . . .

¹⁶⁵ Aštuoniolika metų, šiandien! Mano Rebekai šiandien aštuoniolika metų. Aštuoniolika metų, aš keliauju per šią šalį, smerkdamas šiuos dalykus. Ir kai aš grįžtu, metai po metų, būna dar daugiau moterų kirptais plaukais, nei kai aš pirmą kart pradėjau.

¹⁶⁶ Didis, įžymus sekmininkų pamokslininkas, nusivedė mane į kambarį, maždaug prieš metus, gerai žinomas, visame pasaulyje žinomas žmogus. Jis pasakė, aš . . . „Broli Branhamai, leiskite man uždėti ant jūsų rankas ir pasimelsti už jus“.

Aš atsakiau: „Aš nesergu“.

¹⁶⁷ Jis pasakė: „Bet kažkas yra negerai“. Jis pasakė: „Broli Branhamai, jūs sužlugdysite savo tarnystę. Niekas nebendradarbiaus. Nenuostabu, kad pamokslininkai nenori su jumis bendradarbiauti; tai, kokiū būdu jus smerkiate tas moteris“. Jis pasakė: „Tie žmonės vadina jus pranašu“.

Aš pasakiau: „Aš niekada nesakiau, kad juo esu“.

¹⁶⁸ Jis pasakė: „Bet jie mano, kad jūs esate“. Tarė: „Aš taip pat tuo tikiu“. Jis pasakė: „Jūs buvote pašauktas melstis už ligonius“. Tarė: „Melskitės už ligonius, o moteris palikite ramybėje. Jūs užgaunate jų jausmus“.

Aš paklausiau: „Kaip?“

¹⁶⁹ Jis atsakė: „Kalbėdamas apie tai, kad jos kerpa plaukus ir kitus dalykus“.

Aš pasakiau: „Tai yra neteisinga“.

¹⁷⁰ Biblijoje pasakyta: „Moteris, kuri—kuri nusikerpa plaukus, jos vyras turi teisę išsiskirti su ja“. Visiškai teisingai. „Ji daro gėdą savo galvai“. Tai, ką sako Biblija. Taigi, aš nežinau, ar jums tai patinka, ar ne, bet tai ką sako Biblija, Pirmame Korintiečiams.

¹⁷¹ [Tuščia vieta juostoje—Red.] . . . taip aptempta, kol visa oda išorėje. Ir tuomet jos—jos ateina, sako: „Na, pone Branhamai, jie parduoda tik tokios rūšies drabužius“.

¹⁷² Jie vis dar turi medžiagų ir siuvimo mašinų. Nėra jokio pasiteisinimo. Amišų ir dunkardo moterys vis dar juos dėvi. Žinoma. [Susirinkusieji ploja—Red.]

Ir kas atsitinka? Jos išeina ir toliau tai daro.

¹⁷³ Moteris pasakė: „Na, pone Branhamai, aš nedėviu šortų. Aš dėviu k- . . .“ Kaip jie ten, kelnės. . . [Brolis sako: „Bridžai“—Red.] Taip. Sako: „Aš juos dėviu“.

¹⁷⁴ Aš pasakiau: „Tai dar blogiau“. Tariau: „Biblijoje sakoma: „Tai yra pasibjaurėjimas, moteriai dėvėti drabužį, kuris priklauso vyrui“. Ir koks dabar yra bjauriai atrodantis vaizdas Jungtinėse Valstijose! Suprantate? Štai taip.

¹⁷⁵ Leiskite man jums kai ką pasakyti, sese. Jūs galite būti tyra kaip lelija savo vyrui ar vaikinui, bet Teismo dieną jūs turėsite atsakysi už svetimavimą. Jėzus pasakė: „Kas tik pažvelgs į moterį, jos geisdamas, tas jau svetimavo su ja“. Jei tas nusidėjęs pažvelgė į jus, ir ji turės atsakyti Teismo dieną. Jūs pateikėte save jam. Darykite kaip patinka. M-hm.

¹⁷⁶ Kodėl dievobaiminga moteris norėtų taip apsirengti? Tuomet jūs tvirtinate, kad turite Šventąją Dvasią, nes jūs kalbėjote kalbomis ir lakstėte pirmyn ir atgal. Aš mačiau tai, kaip tai daro pagonys, hotentotai. Šventoji Dvasia - yra tyrumas, šventa, nesutepta. Žinoma.

177 Šis vyras pasakė: „Jeigu jūs esate . . . Jie tiki, kad jūs esate pranašas. Kodėl jūs nemokote jų, kaip gauti didingas dvasines dovanas, ir daryti kitus dalykus dėl Dievo? Kodėl jūs nemokote jų, jeigu jūs esate pranašas?“

178 Aš pasakiau: „Kaip aš galiu juos mokyti algebros, kai jie net nenori mokytis savo ABC?“ Žinai, ką reiškia ABC? „Visada Tikėk Kristumi“. M-hm. Kaip jūs ruošiatės tai padaryti? Suprantate, jūs norite pakilti *ten*, užuot pradėję *čia*, apačioje.

179 Dievas pastatys Savo Bažnyčią ant Jėzaus Kristaus pamato, ir tai yra Biblija. Už jos ribų, visi kiti pagrindai yra grimztantis smėlis. Dievas nesikeičia. Jo prigimtis nesikeičia.

180 Jis sukūrė moteris skirtingas nuo vyrų, ir vyrus skirtingus nuo moterų. Jis aprenė juos skirtingai, ir nori, kad jie tokie ir liktų. Suprantate? Moterys nori atrodyti kaip vyrai, o vyrai nori atrodyti kaip moterys. O, tai bent! Toks iškrypimas! Tai . . . Ir visa tai, atrodo, tarsi būtų užvaldę žmones, ir jūs negalite to pakeisti. Atrodo kaip didžiulė pabaisa, didžiulė tamsuma; jeigu jūs suprantate, apie ką aš kalbu, dvasiškai. Pabaisa juos užvaldė, ir jie—jie tiesiog negali nuo jos išsivaduoti; per daug Holivudo, per daug televizijos, per daug kitų nesąmonių. Viskas, ką turime, yra užteršta. Nenuostabu, kad: „Jei darbas nebus sutrumpintas, dėl Išrinktųjų, neišsigelbės nė vienas kūnas“.

181 Jūs pasakėte: „Aš niekada to anksčiau nežinojau“. Na, nuo dabar, jūs tai žinote. Suprantate? Tai . . . Aš geriau jau nustosiu. Grįžkime atgal. Atkreipkite dėmesį.

182 Jonas buvo ženklas. Ir atsिमinkite, kad būdas, kuriuo Dievas padarė tai pirmą kartą, tokiu būdu Jis ir vėl tai padarys. Jis pažadėjo. Taigi, Dievas niekada nenaudojo grupės žmonių, niekada, tam dalykui.

183 Prisiminkite, kartą buvo grupė, tai, didis vyras, vardu Ahabas, jis turėjo jam . . . jis turėjo keturis šimtus izraelitų pranašų. Taigi tai nebuvo pagonys pranašai. Keturi šimtai izraelitų pranašų. Jie visi turėjo mokslinius laipsnius ir visa kita, turėjo didelę mokyklą.

184 Ten buvo dievobaimingas vyras, vardu Juozapatas, kuris buvo Judo karalius, ir jis atėjo. Ir štai čia, kur tikintysis susidėjo su netikinčiu. Dalykai pakrypo ne ta linkme.

185 Ir jis tarė: „Ramof-Gileadas . . .“ Dabar žiūrėkite, kaip tai gali atrodyti teisinga. Jis pasakė: „Ramof-Gileadas ten, priklauso mums. Ten, toje šalies dalyje, tai yra mūsų“. Jozuė, dalydamas žemes, atidavė tai Izraeliui. O filistinai, pagonys, atėjo ir atėmė ją iš jų. Jis pasakė: „Tai priklauso mums“.

186 Dabar žiūrėkite, kaip iš esmės, žmonės gali būti teisūs, ir tiesiog nepastebėti To. Tai iš tikrųjų priklauso Izraeliui. Bet visi Dievo pažadai, broli, yra su sąlyga, suprantate, „Jeigu jie vaikščios Viešpaties akivaizdoje“.

¹⁸⁷ Taigi, pažvelkite čia. Jis tarė: „Ar jūs eisite su manimi, ir padėsite man atsiimti tą žemę? Na, tai tie filistinų vaikai ten pripildo savo pilvus kviečiais, kurie priklauso Izraeliui“. Tai teisinga pagal Raštą. Jis tarė: „Padėkite man nueiti ir paimti juos“.

¹⁸⁸ Pasakė: „Na, mano . . .“ Čia jis padarė neapgalvotą klaidą: „Mano vežimai yra jūsų, mano vyrai tokie kaip ir jūsų. Aš eisiu su jumis“.

¹⁸⁹ Ir tada Juozapatas pradėjo galvoti, žinote. „Klauskite, ar nereikėtų prieš einant pasitarti su Viešpačiu?“

¹⁹⁰ „O, žinoma - Ahabas atsakė, - žinoma. Aha-a. Atsiprašau. Aš—aš turėjau pagalvoti apie tai“.

„Ar nėra kur nors pranašo?“

¹⁹¹ „O, žinoma. Aš turiu—aš turiu ten jų seminariją, pačią geriausią, kokią tik esi matęs. Jie visi dėvi puikiausius drabužius. Jie yra aukščiausio lygio mokslininkai. Aš suteikiau jiems nepriekaištingą išsilavinimą. Mes eisime jų paimti“.

¹⁹² Taigi jie nuėjo ten. Ir visi jie susirinko kartu. Jie nebuvo veidmainiai. Jie meldėsi, ir meldėsi, ir meldėsi, kol jie pamatė regėjimą.

¹⁹³ Tuomet jie atėjo. Ir vienas iš jų pasidarė sau iš geležies du didelius ragus. Jis pasakė: „Tuo jūs visiškai išvarysite filistinus, ar asirus, iš šalies“. Jis tarė: „TAI SAKO VIESPATS. Eikite, Viešpats yra su jumis“. Kiekvienas iš jų, tuomet, vieningai, įėjo į dvasią. Izraelio pranašai pasakė: „Eikite, Viešpats yra su jumis“. (Jūs klausiate: „Ar tai parašyta Rašte?“) „Dievas davė šį paveldą žmonėms, o priešas jį turi. Jūs turite teisę eiti ir pasiimti jį“.

Taigi, sekmininkai, aš noriu, kad jūs gautumėte pamoką čia.

¹⁹⁴ Bet Juozapatas, būdamas dievobaimingu vyru, jis pasakė: „Čia kažkas truputį ne taip“. Paklausė: „Ar neturite dar vieno?“

¹⁹⁵ „Dar vieno, po to kai čia stovi keturi šimtai gerai apmokytų pranašų“ Tiek, kiek yra sėdinčių šia apačioje. „Stovi vieningai, sakydami: ‚TAIP SAKO VIESPATS‘. Atsuka tai, ir sako: ‚Jozuė atidavė mums žemę. Ji yra mūsų. Eikite ir paimkite ją!‘“

¹⁹⁶ Bet Juozapatas paprašė dar vieno. Paklausė: „Ar nėra dar vieno, kad galėtume pasitarti su Viešpačiu?“

¹⁹⁷ Jis atsakė: „O, yra dar vienas, bet, - pasakė, - aš jo nekenčiu“. Hm-hmm, hm-hmm. Pasakė: „Jis yra Michėjas, Imlos sūnus“. Tarė: „Aš jo nekenčiu. Jis visada apie mane blogai kalba“.

Atsakė: „Tegul karalius taip nekalba. Eikite ir atveskite jį“.

¹⁹⁸ Tuomet jie pasiuntė ten kelis pasiuntinius. Ir kai kurie iš jų pasakė: „Taigi, Michėjau, aš noriu tau kai ką pasakyti. Taigi, žinai, kad neseniai jie tave atskyrė nuo bažnyčios, . . .-atskyrė nuo bendravimo, ne taip seniai, kadangi tu visuomet kalbėjai blogus dalykus žmonėms. Dabar, jeigu tu nori susigražinti savo

narystės kortelę, tu kalbėk tą patį, ką ir jie, ir, o, jie tiesiog priims tave po savo sparneliu“.

¹⁹⁹ Bet iš tikrųjų jis buvo tikras pranašas. Jis tarė: „Kaip gyvas Viešpats Dievas, aš sakysiu tik tai, ką Dievas įdeda į mano lūpas“. O! Telaimina Dievas šį vyrą. Jis pasakė: „Palaukite iki vakaro, ir aš pažiūrėsiu, ką Viešpats man pasakys“.

²⁰⁰ Kitą rytą, pasakė: „Eikite, bet aš mačiau Izraelį išsibarsčiusį kaip avis, neturinčias ganytojo“. Tuomet jis paėmė savo regėjimą ir palygino jį su tuo, ką sakė Elijas, kas nutiko Ahabui. Kaip Jis galėjo palaiminti tai, kas buvo prakeikta? Nesvarbu kiek. . .

²⁰¹ Mes esame dievobaiminga tauta. Sekmininkų bažnyčia, Baptistų, Metodistų ir taip toliau - yra krikščioniška bažnyčia, bet kaip jūs galite palaiminti tai, ką Dievas prakeikė? „Man nerūpi, - jūs sakote, - aš-aš prisijungiau prie *tos*. Aš padariau *tai*“. Tai nieko bendro su tuo neturi. Pažvelkite, ką jūs padarėte. Pažiūrėkite į sekmininkus, kaip jie nuleido kartelę. Pažiūrėkite, kokie jūs buvote anksčiau, ir pažiūrėkite, kokie jūs esate dabar. Nenuostabu, kad akys, akys neteko regėjimo.

²⁰² Tuomet jis, Ahabas, . . . Šis kunigas trenkė jam per burną. Ir pasakė: „Pasodinkite jį, - Ahabas pasakė, - pasodinkite jį ten, į vidinį kalėjimą. Kai aš grįšiu ramybėje, aš susidorosiu su šiuo vyruku“.

²⁰³ Jis tarė: „Jeigu tu išviso dar grįši, tuomet Dievas man nekalbėjo“. Hm-hmm? Suprantate? Štai buvo pranašas, štai buvo ženklas; štai buvo Jo Balsas. Ir nesugebėjimas Jam paklusti, atnešė teismą.

²⁰⁴ Šiandien, Šventoji Dvasia yra mūsų pranašas. Nesugebate išgristi Jo Balso? Jis nurodė Rašte, kad Jis pasakys šiuos dalykus. Jėzus Kristus, Šventosios Dvasios pavidale!

²⁰⁵ Dievas turėjo reikalą su šiuo vienu žmogumi. Tai, Dievas niekada neturi reikalo su grupėmis; tai - su vienu žmogumi. Elijas nebuvo grupė. Jonas nebuvo grupė. Jie nebuvo grupė ar dominacija, nei vienas iš jų. Tačiau jie abu smerkė tokius. Teisingai. Jonas pasakė: „Net nemanykite sakyti, kad mes turime Abrahamą, mūsų tėvą. Dievas gali iš šių akmenų prikelti vaikų Abrahamui“.

²⁰⁶ Ir paskutiniųjų laikų ženklas turės paskutiniųjų laikų Balsą. Ir paskutiniųjų laikų ženklas bus pagal tai, kas numatyta Biblijoje. Ir paskutiniųjų laikų Balsas, kuris seka po paskutiniųjų laikų ženkle, bus tiksliai nurodytas Rašte, bus Raštas, kuris buvo pažadėtas.

²⁰⁷ Taigi, mes skaitėme Luko 17, koks bus paskutiniųjų laikų ženklas, bus kaip tai buvo Sodomoje - pažadas. Ir mes turime Sodoma natūraliai, kodėl gi mes čia negalime patikėti dvasiniu ženkle? Taip pat, jeigu jūs galite pamatyti Raštuose, Luko 17 - yra ženklas, ir Malachijo 4 - yra Balsas. Ženklas buvo tarsi

Dievas, apreikštas kūne, žinantis širdies paslaptis; ir Malachijo 4 Balsas buvo tam, kad atitraukti žmones nuo jų mokymų, atgal į tėvų Tikėjimą. Tai yra ženklas.

²⁰⁸ Žinote ką? Aš dabar užbaigiu. Ženkliai paprastai priimami, žinoma; bet, Balsas, o, ne. Balsas, kuris seka po ženklų, jie nenori turėti nieko bendro su tuo. Taip.

²⁰⁹ Jėzaus ženklas, kaip Mesijo, gydyti ligonius, jie tai priėmė. Bet vieną dieną Jis pasakė: „Aš ir Tėvas, esame Viena“.

²¹⁰ O, tai bent, tas Balsas nebuvo priimtas. Jie pasakė: „Tu darai Save Dievu, lygų Dievui“.

Jis atsakė: „Aš esu Dievo Sūnus“.

²¹¹ „O, tai bent, kaip Dievas gali turėti Sūnų?“ Suprantate? „Toli gražu, kad Dievas turėtų Sūnų!“

²¹² Bet, matote, jie patikėjo ženklu, kad ligoniai gali būti išgydyti, ir, o, tai buvo nuostabu, tai buvo tiesiog puiku. Bet kai priėjo prie Balo, jie nenorėjo patikėti Balsu. Ką jie padarė? Jie išvarė Jį lauk.

²¹³ Ir jūs žinote ką? Biblija mums sako, Apreiškimo 3-iame skyriuje, kad šiame Laodikėjos Bažnyčios periode, kad su Juo bus pasielgta taip pat. Jis buvo bažnyčios išorėje. Tai yra apreikštas Žodis. Jis buvo apreikštas Žodis. Jis tebėra apreikštas Žodis.

²¹⁴ Jei jūs galite patikėti Sodomos ženklu, iš Luko, jeigu jūs galite tuo patikėti, tuomet kodėl gi nepriimti Malachijo 4 Balso? Suprantate, kodėl jūs nepriimate, jūs? Jį galima patvirtinti. Vienintelis būdas, kaip tai galima padaryti. . . Ženklas gali būti įrodytas, bet jūs turite priimti Balsą.

²¹⁵ Mozei buvo pavesta nuvykti, natūraliai, ir gauti dvasinį ženklą bei pakviesti žmones grįžti prie tėvų pažado.

²¹⁶ Malachijo 4 - yra tam, kad sugražinti žmones „atgal į tėvų Tikėjimą“. O, sugrįžkite, aklieji ir išblaškytieji, atgal prie savųjų!

²¹⁷ Užbaigiant, aš pasakysiu tai, šį paskutinį komentarą. Pranašas pasakė: „Vakaro metu bus Šviesa“. Pažvelkite, jis pasakė: „Bus diena, kurios nebus galima pavadinti nei diena, nei naktimi“. Dabar klausykite. Aš užbaigiu. „Bus diena. . .“ Tegul tai nusėda giliai, ir te Dievas įdeda tai į kiekvieną širdį šioje bendruomenėje, šį vakarą, šioje auditorijoje. Pranašas pasakė: „Bus diena, kurios nebus galima pavadinti nei diena, nei naktimi, tarsi niūri, lietinga, miglota diena. Bet, - pasakė, - vakaro metu bus Šviesa.“

²¹⁸ Taigi, atminkite, saulė visada pakyla Rytuose ir leidžiasi vakaruose. Civilizacija sekė paskui saulę. Jūs tai žinote. Ir, atkreipkite dėmesį, ta pati saulė, kuri pakyla Rytuose, yra ta pati saulė, kuri leidžiasi Vakaruose. Taigi, civilizacija keliavo tiksliai

su saule, kol dabar susitiko Rytai ir Vakarai. Mes esame Vakarų pakrantėje; Rytai ir Vakarai.

219 Ir, atminkite, Evangelija keliavo tuo pačiu keliu. Ji pakilo Rytuose, atėjęs Jėzui Kristui, S-ū-n-u-i, ne s-a-u-l-e-i. S-ū-n-u-s, Dievo Sūnus, pakilo Rytuose, Rytų žmonėms.

220 Ir dabar buvo diena, kai žmonės prisijungė prie bažnyčios, sukūrė denominacijos, užtenka šviesos, kad tik matytų: „Na, mes turėsime bažnyčią. Mes pastatysime *tai*. Mes pastatysime mokyklą. Mes pastatysime ligoninę. Mes mokysime. Mes turėsime seminariją“. Jiems užteko šviesos, kad tai padaryti.

221 Bet atminkite, Biblijoje pasakyta, kad Viešpaties pranašas, Biblijoje, kuris yra TAIP SAKO VIEŠPATS: „Ta pati saulė, kuri spindėjo Rytuose, vėl nušvis Vakaruose, vakaro metu. Vakaro metu bus Šviesa“.

222 Ką Jis darys? Būtent tai, ką Jis pasakė Luko 17-ame skyriuje. „Laiko pabaigoje, kai žmogaus Sūnus bus apreikštas tuo pačiu būdu, kaip Jis buvo Rytuose, tas pats Sūnus šviečia, ta pati Jėga, ta pati Šventoji Dvasia, tas pats Dalykas, darantis tą patį. Vakaro metu bus Šviesa“.

223 Ta pati saulė, kuri keliavo; tas pats S-ū-n-u-s, kuris keliavo; atėjo iš Rytus, nuo Pauliaus; peršoko į Vokietiją, ant Martyno Liuterio; vėl peršoko, ant kito Jo patraukimo; ir iš ten nuėjo į Angliją, pas Džoną Veslį; peršoko per Atlanto vandenyną, į Jungtines Valstijas, pas sekmininkus; ir dabar sekmininkai neteko savo reikšmės, ir mes esame pakrantėje.

224 Kiekvienas iš jų, išsireiškė, tiesiog kaip jie ir padarė pradžioje, sukūrė organizaciją, kurią Dievas prakeikė. Sekmininkai, ir visi, padarė tai.

225 Bet Jis pasakė: „Vakaro metu bus Šviesa. Vakaro metu pakils ženklas“. Nepraleiskite Jo, draugai. Nepraleiskite Jo. Dabar, tas pats Sūnus duos tą pačią Šviesą. Tas pats S-ū-n-ū-s duoda tą pačią s-a-u-l-ė-s šviesą. Tas pats S-ū-n-ū-s duoda tą pačią S-ū-n-a-u-s Šviesą.

226 Taigi, tai ne mano pasakymas. Visi čia esantys, kurie žino, kad Biblijoje tai sakoma, pakelkite rankas. [Susirinkusieji sako: „Amen“—Red.] Būtent taip.

227 Taigi, jūs galite, tai priklauso nuo jūsų. Tikėti, kad Dievo Sūnus, Jėzus Kristus, turi, nėra miręs. Jis yra gyvas. Jis yra nuolankume, nusižeminęs. Jis visada taip gyveno. Kelias aukštyn - yra žemyn. Nusižeminkite, atsikratykite savo ceremonialiu idėjų, ir tikėkite Viešpačiu Jėzumi. Pamatykite ženklą, tuomet tikėkite Balsu. Sugrįžkite, O išsklaidytieji, pas savuosius!

Palenkime galvas.

228 „Ir jeigu jie nepatikės pirmojo ženklų Balsu, rankoje, kaip tai buvo su Moze, tuomet padaryk antrąjį ženklą. Tada, jeigu

jie nepatikės šiuo ženkle, tuomet paimk vandens (vanduo simbolizuoja gyvybę), esančio vandenyne ar jūroje, išpilk jį ant žemės, jis taps krauju“.

²²⁹ Dangiškasis Tėve, dabar yra tikrai vėlu, bet Tu pažadėjai, kad vakare bus Šviesa. Tegul mūsų Evangelijos Balsas giliai įsiskverbia į žmonių širdis, kai jie mąstys apie Tai, ir studijuos Tai pagal Žodį.

²³⁰ Palaimink šią bendruomenę, Viešpatie. Palaimink šiuos žmones. Matau juos, sėdinčius čia, alkani, vargšai vaikai, buvo spardomi ir spaudžiami, ir *tai*, žinodami, kad šėtonas padarė tai, kad tiesiog apakintų juos nuo to dalyko, kai Tai bus ten. Tegul jie, šį vakarą, vieningai, tiki Jėzumi Kristumi, tiki Jo pažadu, kad Jis prisikėlė iš mirusiųjų.

²³¹ Tu pasakei: „Tuo metu, kai jie negalvos, tuomet ateis žmogaus Sūnus“.

²³² Tiesiog tada, kai bažnyčia gaus savo, turinti daugiau pinigų, statanti milijonus dolerių kainuojančius pastatus. Jiems būtų geriau, Tėve, aš manau, grįžti, kur jie stovėjo prie kampo, mušdami tambūriną, su skrybėle rankoje, su senu būgnu ant kampo, kaip Išgelbėjimo armija, nei sėdėti šį vakarą šiose didžiulėse lavoninėse, bandant sekti pasaulio pavyzdžiu, „Turintys dievotumo pavidalą, bet atsižadėję Jėgos“.

²³³ Suteik, Viešpatie, šį vakarą, dar kartą, Viešpatie; kaip Samsonas šaukė: „Dar kartą, Viešpatie, dar kartą“. Tegul bus žinoma, kad Tu esi Kristus, Dievo Sūnus; tas pats vakar, šiandien ir per amžius. Ir parodantis Save mūsų tarpe, kad jie pamatytų ženklą, ir galbūt patikėtų Balsu. To prašau Jėzaus Kristaus vardu. Amen.

²³⁴ Mes pakviesime į maldos eilę, labai greitai. Aš pamačiau, kad dabar yra tikrai laikas mums išsiskirstyti. Bet praveskime maldos eilę, tiesiog nedidelę maldos eilę, tuomet mes pradėsime rytoj.

²³⁵ Šiandien jis išdalino maldos korteles. Todėl, mes kiekvieną dieną išdaliname korteles, kad kiekvienas turėtų galimybę, jeigu jie kartais ateitų neįprastu laiku. Atsistojimas į maldos eilę - tai jūsų neišgydys. Kiekvienas žino, kad kiekvieniame susirinkime yra daugiau išgydoma ten, nei išgydoma čia, suprantate, visada. Šventoji Dvasia yra tiesiog visur esanti. Ji tik stengiasi surasti tikinčiuosius, tai ir viskas, pas kuriuos Ji gali patekti.

²³⁶ Išdalino maldos korteles su raide P, kaip Paulius. Taigi, kur buvome . . . Na, pakvieskime nuo pirmo. Vienas, du, trys, keturi, penki, šeši, septyni, aštuoni, devyni, dešimt, tegul jie atsistoja štai čia, jei norite. Jų maldos kortelė P, kaip Pauliuje, nuo vieno iki dešimties, atsistokite štai čia, šioje pusėje, jeigu jūs galite atsistoti. Jeigu jūs negalite, tuomet mes pakviesime ką nors, kad jums padėtų. Dešimt; vienas, du, trys, keturi, penki, šeši, septyni, aštuoni. . . Gerai, dar du. Aštuoni, devyni, dešimt, gerai. Nuo

dešimto iki penkiolikto, nuo dešimties iki penkiolikos, tai dar penki. Nuo penkiolikto iki dvidešimto, atsistokite, kad galėčiau pamatyti, ar atsistojate; P, nuo penkiolikos iki dvidešimties. Nuo dvidešimties iki dvidešimt penkių. Dabar pažiūrėkime, kur jūs esate. Dabar tegul likusi auditorija būna tikrai pagarbi, tiesiog kelias minutes. Tai būtų maldos kortelė P, nuo vieno iki dvidešimt penkių. Ar ne? Dvidešimt penki, nuo vieno iki dvidešimt penkių.

²³⁷ Dabar visi kiti būkite tikrai pagarbūs. Atiduokite Dievui pagarbą, atiduokite pagarbą Žinia. Jūs būkite dėkingi Dievui, pažiūrėkite minutę ir apsvarstykite.

²³⁸ Taigi, aš manau, kad jie beveik paruošė žmones. Tie, kurie neturi. . . Jeigu jie turi maldos kortelę, ir ne visi išsirikiaavo, jie sužinos; jie pasakys man per kelias minutes, ir tuomet jie. . . tuomet pažiūrėsime, gal kas nors yra kurčias, ar kas nors negali.

²³⁹ Aš nežinau, kur jie yra, draugai, tos maldos kortelės. Vaikinas ateina čia. . . (Kas jas išdalijo? Ar tu, ar Bilis? Bilis?) Na, jis ateina, ir sumaišo tas korteles, prieš jus, žmones, tada paduoda jums maldos kortelę; tiesiog nueina, liepia jums visiems atsisėsti, paduoda jums maldos kortelę. Suprantate? Aš nežinau, kur jie yra. Aš stengiausi, kad šis vaikas ateitų čia, suprantate. Ir, kiti, aš—aš nežinau, aš—aš jokiū būdu negaliu to sužinoti. Aš manau, Dievas tiesiog nustato tai tokiu būdu, koku Jis nori tai nustatyti.

²⁴⁰ Taigi, dabar likusieji iš jūsų, kurie neturite maldos kortelės. Pakelkite savo ranką, sakydami: „Aš neturiu maldos kortelės, bet aš sergu“. Pakelkite savo ranką, bet kurioje pastato vietoje. Man nerūpi, kur jūs esate, pakelkite savo. . . Na, ne tiek daug žmonių čia, dabar. Na, pagal tai, rytoj maldos eilėje nereikės ilgai melstis. Čia yra kažkur apie dvidešimt, be stovinčių čia, kurie serga.

²⁴¹ Tai gerai. Džiaugiuosi matydamas, kad jūs priimate tai štai taip. Galbūt, jūs turite daugiau tikėjimo, nei aš maniau. Suprantate? Suprantate? Jeigu jūs priėmėte savo išgydymą, išmeskite savo kortelę, telaimina jus Dievas. Tai tikrai tikras tikėjimas. Niekas neuždėjo rankų ant jūsų; jūs uždėjote rankas ant Kristaus.

²⁴² Taigi, jūs, esantys čia ši vakarą, kurie nesiruošiate būti maldos eilėje, jūs tikite šia istorija. Kaip moteris, kuri palietė Jo drabužio kraštą, ir Jis atsisuko, ir atpažino, kad ji palietė Jį, kiek iš jūsų prisimenate šią istoriją? Žinoma, jūs prisimenate.

²⁴³ Taigi, ar jūs tikite, kad, Jis, Biblijoje pasakyta, Hebrajams 4, kad: „Jis yra Vyriausiasis Kunigas, tiesiog dabar, kuris atjaučia mūsų silpnybęse“? [Susirinkusieji sako: „Amen“—Red.] Na, jeigu Jis yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius, argi Jis neturėtų elgtis taip pat? [„Amen“.] Argi Jis to nedarė, vakaras po vakaro, čia? [„Amen.“] Kiek iš jūsų esate buvę kituose susirinkimuose ir matėte, kaip Jis tai daro? Tiesiog pakelkite. . . [„Amen“.]

Žinoma. Matote? Visame pasaulyje! Jis žino, Jis žino viską apie jus.

²⁴⁴ Taigi matote, ką aš bandau padaryti? Kiek iš jūsų suprantate, ko aš noriu, kad jūs padarytumėte? Suprantate? Aš noriu, kad jūs, be rankų uždėjimo, aš noriu, kad jūs, kaip tikras Dievo kūrinys, pasakytumėte: „Jėzau Kristau, aš tikiu Tavimi. Dabar aš priimu Tave kaip savo Gydytoją. Dabar aš priimu Tave kaip savo Gelbėtoją. Aš tikiu tuo visa savo širdimi, kad tas darbas atliktas“. Tuomet laikykitės už šio pažado, laikykitės savo išpažinimo, ir eikite pirmyn, laikydamiesi to. Stebėkite, kas įvyks. Suprantate? Stebėkite, kas įvyks. Suprantate? Taigi, štai ką aš bandau, kad jūs padarytumėte, tikru būdu, kuriuo mes ir turėtume tikėti.

²⁴⁵ Ką jūs pasakėte? [Kažkas sako: „Keturi ir devyniolika“—Red.] Trūksta numerio keturi, maldos kortelės numeris keturi ir numeris devyniolika. Maldos kortelė - keturi. Pažiūrėkite pas ką nors; pažvelkite į savo kaimynų korteles. Maldos kortelė numeris keturi ir numeris devyniolika. Gerai, dar minutėlę, palaukite. Suprantate, jeigu aš jo nepakviesiu, tuomet aš sukelsiu netinkamą reakciją, suprantate. Ką sakote? Ką sakote? [„Keturi“.] Jūs turite ketvirtą? O kaip dėl devy-... Dar nėra devyniolikto. Ką sakote? [„Plius ketvirtas“.] Maldos kortelės numeriu keturi dar nėra, ar devyniolikto. Jei kas nors turi tas korteles, ar jūs neatsistotumėte į eilę. Arba, pažvelkite, pažiūrėkite, gal... turi kuria... Ar tas kūdikis turi kortelę? Patikrinkite, ar ne... Tai ne tas numeris. Ar ši ponija čia, turi kortelę, tame neįgaliojo vežimėlyje? Patikrinkite jos numerį. Ar tai—ar tai jos numeris? Ponija, ant gulto, a? Jie turi. Jie, visi eilėje. Gerai. Puiku. Dabar—dabar, jūs, žmonės, kurie turite maldos kortelę, laikykite jas. Mes patarnausime, iš Dievo malonės.

²⁴⁶ Taigi, draugai, kadangi tai paskutinis vakaras, kurį mes turėsime, rytoj sekmadienį popiet, taigi nurimkime. Taigi, tiesiog paімkite kiekvieną netikėjimą, kurį turite, ir bet kokią—bet kokią nepagrįstą mintį, padėkite tai ant grindų, ir gerai užminkite ant to savo koją. Sakykite: „Viešpatie Jėzau, aš tikėsiu Tavimi“. Kiek iš jūsų tai padarys? [Susirinkusieji sako: „Amen“—Red.] Ačiū. Telaimina jus Dievas.

²⁴⁷ Dabar tegul niekas neišeina. Sėdėkite labai ramiai, ir tikėkite. Stebėkite tokiu būdu, ir, dabar žiūrėkite.

²⁴⁸ Dievo atpažinimas visada buvo žinomas, kaip galėjimas numatyti, kas buvo, ir pasakyti, kas buvo, kaip yra, ar kas bus. Mes tai žinome. Taip buvo atpažįstami pranašai. Taip buvo atpažįstamas Jėzus, kaip Mesijas. Ir Jis yra tas pats Mesijas šiandien, koks Jis buvo tuomet, tiktai be kūniško kūno, čia žemėje. Jis pasiuntė atgal Savo Dvasią, kad naudotų jūsų kūną, mano kūną. Taigi, jūs gal nesugebėsite to padaryti. Mes žinome, Rašte - tai vienas iš kartos. Bet, suprantate, bet vis tik jūs galite

tuo tikėti, ir jūs turite kitus dalykus, kuriuos jūs galite padaryti, kiekvienas.

249 Kas, jei mano pirštas nuspręs, kadangi jis ne mano akis, jis daugiau nebebus mano pirštu? Kas, jei ši ranka pasakys: „Aš daugiau nebepakelsiu, kadangi, jeigu aš ne akis, ar ausis, aš nebebūsiu ranka“? Na, tai suluošintų mano kūną.

Būkite tuo, kuo Dievas jus paskiria būti.

250 Kiek kartų aš žavėjausi Oralu Roberts, Bili Graham, Tomu Osborn!

251 Kai kurie iš tų vyrų išeina čia, ir sako: „Šlovė Dievui! Tikėkite tuo!“ Buldogo tikėjimas. Nueina, išeina iš ten tiesiog žvalūs, kokie tik gali būti.

252 Bili Grahamas išeina pamokslauti, ir kelias minutes kalba žmonėms, sako: „Priimkite savo sprendimą; ateikite prie altoriaus“. Tiesiog stovi ten, daugiau net nepajuda.

Jis paklausė: „Kodėl tai darai, Bili?“

253 Pasakė: „Mano pamokslas pasakytas. Tai atėjo iš Dievo“. Teisingai.

254 Jis yra toje Sodomos bažnyčioje, būtent tai, kas ir turi būti. Jo vardas baigiasi h-a-m iš Abraham, šešios raidės; Abraham - buvo septynios. Suprantate, tos bažnyčios pasiuntinys, ten, Babilone? Žinoma. Šalyje nėra nė vieno žmogaus, kuris būtų toks stiprus atgailos pamokslavime, kaip Bilis Graham. Jis stovi ten. Išeina iš ten, ir eina valgyti kepsnio su kauliuku, ir eina miegoti, ir geria pieno kokteilį. Viskas gerai.

255 O kai tu turi stovėti ir kovoti su velniais! Kartą „Long Beach“, brolis Džekas ir aš. . . Tavo tėvas stovėjo ten.

256 Ir ten stovėjo ponas Fuleris, Čarlzas Fuleris, puikus brolis, stovėjo ten ir pamokslavo. Tą popietę ten buvo apie du ar tris tūkstančius žmonių. Mes sėdėjome ir klausėmės jo susirinkimo. Po jo, aš išsinuomojau auditoriją. Ir jis stovėjo ten, ir puikiai kalbėjo. Ir paklausė: „Ar kas nors iš čia esančių nori priimti Kristų?“ Du ar trys žmonės atėjo pašvęsti savo kūdikių. Viena moteris pasakė, kad ji nori tai priimti. Vienas iš diakonų, priėjo ir pasimeldė trumpa malda, grįžo atgal ir atsėdėjo. Paspaudė rankas, apsisuko ir nuėjo. Ten buvo jo intelektualai, dailiai apsirengusi žmonių grupė, išeinanti iš ten.

257 Štai įėjo manoji - tramdomieji marškiniai, neįgaliųjų vežimėliai, akli, luoši, šlubuojantys, suluošinti. Kai tavo tikėjimas susiduria su kažkuo panašiu!

258 Taigi čia, ką aš tvirtinu, kuo esat Kristus? Ir dabar, netikintieji sėdi aplinkui, laukdami surasti nors vieną trūkumą, suprantate, tiesiog bando surasti vieną trūkumą.

259 Prisimenate, čia ne taip seniai, Toronte, mes stovėjome ten pamokslaudami, meldamiesi už ligonius. Aš vis jaučiau

keistą dvasią; ji sėdėjo man iš kairės. Aš vis žvalgiausi jos. Ten sėdėjo žmogus, kažkokia grupelė pasamdė jį, kad jis ateitų ir užhipnotizuotų mane. Jis vaikščiodavo aplink kariuomenės stovyklas, ir priversdavo kareivius stotis ant rankų, loti kaip šunis ir panašiai; hipnozė. Aš jaučiau tą piktąją dvasią. Nežinojau, iš kur ji sklido. Aš vis žvalgiausi. Pamačiau tą tamsų šešėlį. Aš palaukiau keletą minučių. Pasakiau: „Tu, šėtono vaike, kodėl velnias apakino tavo protą štai dėl tokio dalyko? Kadangi tu atėjai, kad užvaldyti Dievą, mesti iššūkį Dievo Dvasiai, jie išneš tave iš čia“. Jis ten pat buvo paralyžiuotas, savo kėdėje, ir vis dar tebėra paralyžiuotas. Suprantate?

²⁶⁰ Mes nežaidžiame bažnyčios. Kiek iš jūsų esate buvę susirinkimuose, ir matėte vykstančius panašius dalykus, ir jūs žinote, kas įvyksta? Žinoma. Teisingai. Atminkite, būkite—būkite pagarbūs.

Taigi, čia yra, aš manau, pirmasis asmuo. Ar taip?

²⁶¹ Taigi, suprantate, aš pamokslavau, pasakiau jums tiksliai, kas turėjo įvykti šią dieną. Taigi, tai yra ženklas, jei tai įvyks. Štai dėl ko buvo ženklas, tuomet tikėkite Balsu, kuris eina po ženklo. Suprantate?

²⁶² Taigi, štai moteris. Būtent, jums, naujai atėjusiems, tai yra Švento Jono 4, kur mūsų Viešpats Jėzus sutiko moterį prie šulinio. Jie niekada gyvenime nebuvo susitikę, ir Jis pasakė moteriai, kokia buvo jos bėda. Ir ji atpažino, kad tai buvo Mesijas. Jūs žinote istoriją? Štai ir vėl čia, susitinka vyras ir moteris. Taigi ji nėra ta moteris, ir aš nesu tas Vyras, bet tebėra tas pats Dievas. Suprantate? Taigi, Jėzus pasakė: „Darbus, kuriuos Aš darau, jūs taip pat darysite“, Švento Jono 14:12.

²⁶³ Taigi, ponija, nepažįstu jūsų, neturiu supratimo, dėl ko jūs čia stovite. Tai gali būti buitiniai rūpesčiai. Tai gali būti dėl ko nors kito. Galbūt jūs sergate. Galbūt tai. . . Galbūt jūs stovite čia, tiesiog apgaudinėjama. Jei taip, tiesiog sužinosime kas vyksta. Suprantate? Galbūt jūs apsimetinėjate kažkuo. Kas tai bebūtų, aš ne. . . Galbūt jūs esate tikrai tikra tikinčioji. Aš nežinau, bet Dievas žino. Bet jūs sužinosite, ar Jis pasakė jums tiesą ar ne, ar ne taip? Jei tai tiesa, jūs tai sužinosite.

²⁶⁴ Taigi, suprantate, štai ir yra jūsų tikejimas. Kaip jūs norėtumėte ateiti čia? Taigi, jeigu kas nors tiki, kad tai neteisinga, jūs ateikite čia ir paaimkite šį ligonį, ateikite čia ir paaimkite likusius. Tuomet, jeigu to nenorite padaryti, tuomet nesmerkite manęs. Suprantate?

²⁶⁵ Dabar pažiūrėk, sese, tik minutėlę. Taigi, aš neturiu jokio supratimo, nieko apie jus nežinau. Jūs esate tik moteris, stovinti čia.

²⁶⁶ Taigi, jeigu Viešpats Jėzus Kristus, Dievo Sūnus, Kuris, kaip aš įrodžiau pagal Biblija, pažadėjo, kad Jis sugrįš paskutinėmis dienomis, ir apreiškš Save, Savo Dvasios pilnatvėje. . .

267 Tiesiog kaip ir kylanti Bažnyčia; kaip tai ateina iš žmogaus, visą kelią - nuo kojų, aukštyn į šlaunis, toliau iki galvos, o galva - yra kūno galva. Ir Kūnas kyla, nuo pat pirmosios Bažnyčios laikų, kyla tiesiai aukštyn į tai, per reformacijas, pakilo, kol dabar. . . Jis ateina per išteisinimą, pašventinimą, Šventosios Dvasios krikštą. Dabar tai yra Galva - Kristus, ateinantis į Kūną, Kristaus Kūną. Jis yra Tas, Kuris žino. Mano ranka nežino, kaip elgtis, tik per mano galva. Bet Jis yra Tas, Kuris žino, todėl Jis ir yra Žodis.

268 Aš nesu Žodis. Aš esu žmogus. Bet, suprantate, Jis naudoja šį kūną. Kadangi Jis mirė, kad pašventintų šį kūną, kad Jis galėtų jį panaudoti, ir duoti dovaną. Tiesiog kaip patraukiant pavara, tuomet Šventoji Dvasia perima valdymą.

269 Tada, jeigu Jis aprašys ar pasakys jums, ką jūs esate padariusi, dėl ko jūs čia esate, ar kažką apie jus, jūs patikėsite tuo. Ir auditorija patikės tuo pačiu? [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.] Tegul Viešpats Dievas suteikia tai.

270 Taigi, aš imu kiekvieną čia esančią dvasią, po savo kontrole, Dievo šlovei. Dabar sėdėkite ramiai. Nevaikštinėkite aplinkui.

271 Pažvelkite čia, minutėlę. „Pažvelkite į mane“, - kaip pasakė Petras ir Jonas, praeidami pro vartus. Kitaip tariant, tiesiog atkreipkite dėmesį į tai, ką aš sakau. Suprantate?

Jėzus uždavė moteriai keletą klausimų. „Atnešk Man atsigerti“.

272 Suprantate, aš pamokslauju, tą patį. Tėvas siuntė mane čia, į—į Baton Rouge. Aš esu čia.

273 Tėvas pasakė, kad Jam reikia eiti pro Samariją. Jis atsisėdo ten. Pirmoji buvo moteris, priėjusi prie Jo. Jis pademonstravo tai moteriškai vieną ženklą, ir atgailavo visas miestas. Koks tai skirtumas. . .

274 Jūs manote, jeigu Jis padarytų tą patį dalyką, šį vakarą, manote, kad visas Baton Rouge atgailautų? Aš tuo abejoju, o jūs? Aš tikrai abejoju. Bet mes esame paskutinėse dienose, kai blogis yra dar didesnis, nei kada nors.

275 Taigi, jūsų būklė. Jūs esate čia tam, kad už jus melstųsi. Būtent taip. Ir jūs kenčiate dėl gerklės ligos. Jei tai tiesa, pakelkite savo ranką. Ne tik tai, bet čia yra kažkas, už ką jūs meldžiatės. Tai vaikas, ir tas vaikas turi gerklės ligą. Ir vaiko gerklės liga - gerklėje esantis auglys. Ar jūs tikite, kad Dievas taip pat išgydys ir jį? Tą nosinaitę, kurią jūs laikote savo rankoje, kurią iškėlėte prieš Dievą, kaip liudijimą. . . Dabar neabejokite tuo. Eikite ir uždėkite tą nosinaitę ant vaiko. Neabejokite, visa savo širdimi. Dievas išgydys jus abu, ir padarys sveikus. [Sesuo sako: „Šlovė Jam! Aleliuja!“—Red.] Ar galite tai padaryti? [„Jėzau! Ačiū Tau, Jėzau!“] Tuomet eikite, ir Viešpats tebūna su jumis. [„Šlovė Dievui! Aleliuja!“]

Kaip jūs laikotės? Mes taip pat esame nepažįstami.

276 Ar jūs tikite? [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.] Tai yra ženklas. Taigi, Balsas, yra: „Grįžkite prie Žodžio!“

277 Nepažįstu jūsų; Jis pažįsta. Jeigu Jiš man pasakys ką nors apie jus, tuomet ar jūs patikėsite, kad tas Žodis, kurį aš pasakiau, bus įrodytas? Tai yra—tai yra Jo įrodymas. Suprantate? Aš pasakiau, kad Jis tai padarė; tai yra pranašavimas. Taigi, jei pranašystė išsipildys, tuomet Jis pasakė: „Klauskite to“.

278 Jūs turite labai rimtą nervinę ligą, dėl kurios jūs kenčiate – nervingumas. Ir jūs turite auglį, ir tas auglys yra ant jūsų kojos. Tai tiesa, ar ne? [Sesuo sako: „Taip“—Red.] Ar dabar tikite? [„Taip, pone“.] Tada eikite savo keliu, ir tikėkite. Ir, kadangi jūs patikėjote, tebūnie tai jums.

279 Kaip jūs laikotės? Aš jūsų nepažįstu, bet Dievas jus pažįsta. Ar jūs tikite, kad Dievas gali man pasakyti jūsų problemas? Pažvelkite į mane. Jūs turite problemų. Bet iš tikrųjų jūs čia stovite dėl kažko kito, ir tai yra tas, kuris užaugo kartu su jumis. Tai sesuo. Tai tiesa. Ar dabar tiki, kad Dievas gali man pasakyti, kas yra negerai su jūsų seserimi? Ar jūs priimsite tai? Ji turi širdies problemą. Tai tiesa. Ar tikite, kad dabar ji bus išgydyta? Tuomet, pagal jūsų tikėjimą, tebūnie tai jums.

280 Ateikite, ponია. Kaip jūs laikotės? Jeigu Dievas gali man pasakyti, kokia yra jūsų problema, ar ką jūs esate padariusi ar ką nors, ar tai padės jums patikėti? Jūs žinote, kad aš. . . Aš—aš—aš jūsų nepažįstu. Tai būtų Jo savybė, įrodanti Ji, esant manyje, pagal Žodį, kurį Jis pažadėjo. [Sesuo sako: „Aš tiesiog turiu tuo tikėti“—Red.] Jūs tuo tikite? [„Taip. Amen“.]

281 Jūs dar viena, turite problemų, kaip ir turi jūsų amžiaus moterys, bet pagrindinė jūsų mintis apie kažką kitą. Jūs trokštate Dievo; jūs ieškote Dievo ne dėl savęs, bet dėl kažko kito, tai vyras. Tai yra jūsų vyras. Ir jis turi širdies problemą. Ar jūs tikite, kad Jis. . . Dievas išgydys jį? Eikite, tikėkite tuo. Ir, kadangi jūs patikėjote, tai tebūnie jums tai.

282 Taigi, suprantate, visas pamokslavimas, tą valandą, kurią aš pamokslavau. Tai, kas tai bebuvo, trys ar keturi žmonės praėjo, dabar aš vos begaliu išstovėti čia. Suprantate? Suprantate, tiesiog visa minia, aplinkui čia, atrodo lyg balkšvumas. Suprantate? Jėzus pasakė: „Jėga išėjo iš Manęs“. Ir jeigu viena moteris, palietusi Jo drabužį, patraukė iš Jo jėga, ir Jis yra Dievo Sūnus, tai kaipgi aš, nusidėjėlis, išgelbėtas per Jo malonę?

283 Jis pasakė: „Dalykus, kuriuos Aš darau, ir jūs darysite. *Daugiau* nei šis, jūs darysite“. Aš žinau, karalius Jokūbo, sakoma, „didesnius“. Bet jeigu jūs paimsite originalų vertimą, pasakyta: „*Daugiau* nei šis, jūs darysite“. Niekas negali daryti didesnių. Jis prikėlė mirusius, Jis sustabdė gamtą, ir padarė viską. Bet Jis pasakė: „*Daugiau* nei šis, jūs darysite, nes Aš einu pas Tėvą“.

284 „ Pasaulis Manęs nebematys; bet jūs pamatysite Mane, nes Aš. . . “ Pažiūrėkite, „Aš“, Aš—Aš yra asmenvardis. „Aš būsiu su jumis, netgi jumyse“. Tuomet, tai ne žmogus. Tai Kristus.

285 Aš tai kalbu, kad šiek tiek supurtyčiau save, tam tikru būdu sugrįščiau į save. Jūs prieinate vietą, kol po kurio laiko. . . Tai ne tuomet, kai jūs esate aukštai *ten*, ar žemai *čia*; tai tame tarpe. Kiek iš jūsų tai supranta? Aš žinau, kad jūs—jūs galvojate, kad suprantate. Aš taip pat.

286 Ar jūs kada nors žinojote, kad poetai ir pranašai visuomet yra neurotikai? Kiek iš jūsų tai žino?

287 Kiek iš jūsų girdėjote apie Viljamą Coverį, didį anglų poetą? Jūs žinote, parašė: „Yra šaltinis, pripildytas Krauju, tekančiu iš Emanuelio venų“. Po to, kai jis parašė šią dainą, ar girdėjote, kas jam nutiko? Aš ne taip seniai stovėjau prie jo kapo. Jis bandė nusižudyti, ir nuskendo upėje.

288 Kiek iš jūsų girdėjote apie Steponą Fosterį, davusį Amerikai geriausias liaudies dainas? Jis turėjo tai galvoje, bet ne širdyje. Kiekvieną kartą, kai jį pagaudavo įkvėpimas, jis parašydavo dainą. Tuomet, kai įkvėpimas jį palikdavo, jis nežinojo, ką su savimi daryti, ir būdavo pasimetęs. Jis—jis—jis pasigerdavo. Ir galiausiai, kai jis pradėjo išėiti iš to įkvėpimo, jis pakvietė tarną, pasisėmė skustuva ir nusižudė. Tai tiesa.

289 Pažvelkite į pranašą Eliją. Jis užlipo *ten*, ir iškvietė ugnį iš dangaus; iškvietė lietu iš dangaus, pirmąją dieną; ir uždarė dangų, ir padarė visa tai. Tuomet, kai įkvėpimas jį paliko, jis išėjo į tyrlaukius, ir norėjo numirti. Ir Dievas surado jį, po keturiasdešimties dienų, atsitraukusį, oloje. Tai tiesa?

290 Pažvelkime į pranašą Joną. Po to, kai jis perdavė savo žinią, jis užlipo ir atsisėdo ant kalvos, prašė Dievo, kad leistų jam mirti. M-hm. „Leisk Savo tarnui išėiti ramybėje“.

291 Žmonės to nesupranta. Ne, ne, jūs nesuprantate. Nei aš negaliu paaiškinti to, nei joks kitas žmogus. Jūs negalite paaiškinti Dievo. Dievas nepažįstamas per mokslinius tyrimus. Dievas pažįstamas tikėjimu. Mes tikime Juo. Kaip jūs galite paaiškinti? Koks tada tai tikėjimas? Mes pažįstame Dievą tikėjimu.

292 Bažnyčia niekuomet nesužinos apie darbą ir nuovargį, ir triušą bei išbandymus, bandant atnešti Tai - Žinią. Jis tai daro. Mano atlygis ateina ne iš žmonių.

293 Pažvelkite *čia*, ponია. Taip, greitai. Tą moterį dengia mirties šešėlis. Jei Dievas tuoj pat neateis pas tą moterį, aš matau. . . Ar nematote tos tamsumos, kabančios virš jos? Ji mirs, aišku kaip diena. *Čia* ne taip seniai jie nufotografavo kažką panašaus, turiu tai namuose. Šalia jos kabo tamsus šešėlis. Ją dengia mirties šešėlis.

294 Mažoji ponia turėjo operaciją. Ir šios operacijos metu, jie operavo vėžį. Ir dabar, ji turi problemų, visokiausios rūšies, na, tiesiog komplikacijos. Vienas dalykas, jūs esate tokia silpna, kad negalite atsistoti. Kitas dalykas, kad iš šlapimo pūslės eina pūliai. Taigi, kad jūs pamatytumėte, jog aš nekalbu tiesiog kažko. Suprantate? Tai tiesa. Bet, ponია, gydytojas bandė. Aš atiduodu jam pagarbą už tai. Bet, jis buvo priemonė, bet Dievas - išgydo. Taip jūs mirsite. Jis padarė viską, ką galėjo. Ar jūs tikite? [Sesuo sako: „Taip“—Red.] Ateikite čia, minutėlei.

295 Bet Visagalio Dievo man duotu pavedimu, paliudytu man per Angelą, kuris dabar yra čia, Ugnies Stulpo pavidalu, aš pasmerkiu šį šėtoną, kuris atima šios moters gyvybę. Jėzaus Kristaus vardu. Amen.

Eikite, tikėkite dabar. Viskuo, kas yra jumyse - tikėkite.

296 Jūs turite ligą, nuo kurios miršta daugiau žmonių nei nuo bet ko kito - širdies liga. Jie tvirtina, kad tai liga numeris vienas, bet taip nėra, pone. Nuodėmė - yra liga numeris vienas, tikima... liga. Ar jūs tikite, kad Jis gali išgydyti tą širdį ir padaryti jus sveiką? [Brolis sako: „Aš žinau, kad Jis gali“—Red.] Tada eikite, tikėkite tuo. Telaimina jus Dievas.

297 Kaip jūs manote, ar Dievas gali išgydyti jūsų nugarą ir padaryti jus sveiką? Ar jūs tikite tuo visa savo širdimi? Eikite, tikėkite tuo, sese. Stebėkite, kas jums nutiks, jums pagerės.

298 Artritas ir širdies problema. Bet jūs tikite, kad Dievas gali jus išgydyti? [Sesuo atsako: „Tikiu“—Red.] Visa savo širdimi? [„Taip, pone“.] Jūs priimsite taip? [„Taip, pone“.] Pagal tai, kad jūs patikėjote, tokiu būdu ir bus jums. Dabar eikite, tikėkite tuo visa savo širdimi, ir Dievas padarys jus sveiką.

299 Jūs taip pat turite problemų su nugarą. Ar jūs tikite, kad Jėzus Kristus gali jus išgydyti? [Sesuo atsako: „Taip, pone“—Red.] Dabar eikite, tikėkite tuo visa savo širdimi. Aš negaliu jūsų išgydyti, suprantate.

300 Prostata, nervingumas, ir jūs taip pat turite artritą. Ar jūs tikite, kad Dievas gali padaryti jus sveiką, išgydyti jus? Ar jūs priimsite tai? Tuomet, eikite ir tikėk tuo.

301 Labai dažnai prabundate, kosulys. Bet Dievas išgydo astmą. Ar jūs tikite tuo? [Brolis sako: „Taip, pone“—Red.] Ar jūs tiki, kad Jis dabar išgydo jus? [„Taip, pone“.] Telaimina jus Dievas. Ačiū jums, už jūsų tikėjimą.

302 Kas, jeigu aš nepasakyčiau jums nė žodžio, tiesiog uždečiau ant jūsų savo rankas, ar jūs patikėtumėte? [Brolis sako: „Taip“—Red.] Ateikite čia. Aš uždedu ant jūsų rankas, Jėzaus Kristaus vardu, ir tegul artritas palieka jus. Jis palieka.

303 Ateikite. Ateikite, sese. Ar jūs tikite? [Sesuo sako: „Taip, pone. Manė Viešpats jau anksčiau išgydė“—Red.] Na, tai nuostabu. [„Aleliuja!“] Tuomet eikite ir valgykite savo

vakarienę, ir su jūsų skrandžiu viskas bus gerai. [„Aleliuja! Aleliuja! Aleliuja!“]

³⁰⁴ Daugybė problemų su nugarą, tai jau seniai jus vargina. Eikite, tikėdamas, kad jūs . . . Eikite, tikėdamas, kad viskas bus gerai, ir Dievas tai padarys dėl jūsų. [Broliis sako: „Dievas jau padarė. Amen“—Red.] Amen. Tai gerai. [„Šlovė Viešpačiui.“] Telaimina jus Viešpats, broli. Amen.

³⁰⁵ Dievui yra niekis, išgydyti cukrini diabetą. Jis gali padaryti juos sveikais. Ar jūs tikite tuo? [Sesuo sako: „Tikiu“—Red.] Gerai. Priimkite tai, ir dabar eikite, tikėkite Juo visa savo širdimi.

³⁰⁶ Jūs taip pat tai turite savo kraujyje. Ar jūs tikite, kad Dievas padarys jus sveiką? Eikite, tikėkite tuo visa savo širdimi, ir būkite sveikas.

³⁰⁷ Ar jūs tikite, kad Jis išgydė jus tuomet, kai tai palietė jus? Jis išgydė.

³⁰⁸ Moteriška problema. Širdies problema. Jūs tikite tuo? [Sesuo sako: „Tikiu“—Red.] Eikite, būkite—būkite išgydyta Jėzaus Vardu.

³⁰⁹ Ar jūs tikite, kad Dievas padarys jūsų nugarą sveiką, jūsų inkstai bus . . . Telaimina jus! Tiesiog eikite toliau.

Aš negydau. Aš negaliu išgydyti. Aš nesu išgydytojas.

³¹⁰ Ką jūs manote, kai Jis pasakė apie jo nugarą, ar jūs tikite, kad jūs taip pat pasveiksite? Gerai, tiesiog eikite, tikėdamas tuo, tuomet . . . Tiesiog eikite, tikėkite tuo, visa savo širdimi.

³¹¹ Tavo taip pat, ar tiki, kad Dievas tave išgydo? Eik, tikėk tuo, visa širdimi. Dievas tai suteiks jums, jeigu jūs . . . Tačiau, jūs turite tuo patikėti.

³¹² Ar tikite, kad Dievas ir jus padarys sveiką? [Sesuo sako: „Šlovė Viešpačiui! Aš tikrai tikiu“—Red.] Gerai. Telaimina jus Dievas. Tiesiog eikite toliau ir tikėkite visa savo širdimi.

³¹³ Ateikite, ponas. Įsisenėjęs baltas lašas, krinta žemyn. Ta diagnozė parodytų diabetą. [Broliis sako: „Diabetas“—Red.] Ar jūs tikite, kad Jis padarys jus sveiką? Eikime dabar į Kalvariją kraujo perpylimui. Tikėjimu, Jėzaus Kristaus Vardu, tebūna jis išgydytas. Amen. Telaimina jus Dievas, broli. Tikėkite visa savo širdimi. Ar jūs tikite? [„Tikra tiesa“.]

³¹⁴ O kaip dabar dėl kai kurių iš jūsų, esančių auditorijoje? Ar jūs tikite visa savo širdimi, kad Jėzus Kristus yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius? Ar jūs tikite tuo? [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.]

³¹⁵ O kaip čia, *šitame* rajone? Sėdi nedidukė ponija, žiūri tiesiai į mane ten, kenčianti dėl moteriškų problemų, ar jūs tikite, kad Dievas padarys jus sveiką? Su nedideliu mėlynu paltuku. Gerai. Tikėkite dabar, Jėzus Kristus jus išgydys. Tai taip paprasta.

316 Ponia, sėdinti tiesiai už jūsų, tamsiais plaukais. Ji pasakė: „Ačiū Tau, Viešpatie“. Kažkas palietė ją. Ji nežinojo, kas Tai buvo. Šlapimo pūslės problema paliko jus, sėdinti tiesia ten, už ponios, kuri ką tik buvo išgydyta. Jeigu jūs tikite visa savo širdimi, ten, ponia. Jūs tikite? Gerai, pakelkite savo ranką, jeigu norite tai priimti. Dievas padarys jus sveiką.

Kaip čia, apačioje, kas nors iš čia?

317 Grižtant į auditoriją, dabar labai pagarbiai. Nejudėkite. Suprantate, šios ligos pereis nuo vieno prie kito.

318 Kaip dėl jūsų, pone? Šis pagyvenęs vyras, sėdintis čia, šioje kėdėje? Ar jūs tikite? Ar jūs tikite, kad Dievas gali jus išgydyti? Artritas, ir jūs sergate bronchitu. Jūs tikite, kad Dievas tai išgydys? Jūs tikite? Gerai, galite turėti tai, ko prašėte. „Jei galite patikėti!“

319 Ką jūs galvojate, ponia, sėdinti šalia jo? Ar jūs taip pat tikite? Ar jūs tikite? Ar jūs tikite, kad Dievas gali man pasakyti, kokia yra jūsų problema? Jūs esate toli nuo manęs. Tiesiog tikėkite Juo dabar. Ar jūs tikite, kad aš pasakiau jums Tiesa? Tuomet jūsų aukštas kraujospūdis sumažės. Jūs tuo tikite?

320 Jūs taip pat pakėlėte savo ranką. Jūs bandėte ją padrašinti. Ar jūs tikite, kad Dievas gali man pasakyti, kas . . . Jūs buvote tokia maloni, padėdama jai, dabar Dievas bus malonus, padėdamas jums. Jūs turite dvasinę problemą, kuri jus vargina. Jei taip, pamojuokite ranka štai *taip*. Dabar tai bus išspręsta. Jis viską sutvarkys.

321 Kiek iš jūsų tiki? Kiek iš jūsų pri- . . . kuris dar ne krikščionis, ir jaučia, kad Jėzus Kristus yra čia, norėtų dabar atsistoti, pasakyti: „Jėzau, aš noriu pavadinti save nusidėjėliu, ar Tu atleisi man mano nuodėmes?“ Atsistokite ant kojų. Telaimina jus Dievas, pone. Telaimina jus Dievas. Telaimina tave Dievas. Dievas tave laimina. Telaimina tave Dievas. Telaimina tave Dievas. Tai . . . Telaimina jus Dievas, jus, jus, jus. Tai, Jis mato jus. Jis įrašė jūsų vardą, kai jūs tai padarėte.

322 Čia viršuje, balkone, atsistokite ir pasakykite: „Viešpatie Jėzau, aš noriu, aš noriu laikyti save susijusiu. Aš noriu gailestingumo savo sielai“. Telaimina jus Dievas, pone. „Aš noriu gailestingumo, Viešpatie Jėzau“.

323 Ar jūs negalite pamatyti, draugai, kad Jis yra čia? Telaimina jus Dievas, jaunuoli. Telaimina jus Dievas. Telaimina jus Dievas panele. Tai didingiausias dalykas, kurį jūs kada nors padarėte. Taigi, dar kas nors, kas dar to nepadarė, atsistokite ir pasakykite: „Aš noriu būti susijęs su jais, Viešpatie Jėzau. Aš sutapatinu save su jais, šį vakarą“.

324 „Tas, kas išpažins savo nuodėmę, tas sulauks malonės. Tas kas slepia savo nuodėmę - tam nesiseks“.

325 Ar jūs, Jo Buvime? Telaimina jus Dievas, ponias. Aš noriu . . . Telaimina jus Dievas. Taip. Ir telaimina jus Dievas. Telaimina jus Dievas, pone. Telaimina jus Dievas, ponias. Telaimina jus Viešpats.

326 Jūs klausiate: „Ar tai ką nors reiškia?“ Tarp mirties ir gyvenimo - štai koks skirtumas.

327 Ar jūs atpažįstate Jo Buvimą čia? Ar jūs tai atpažįstate? Ar tai jaučiate? Suprantate, jūs matote Jį, jūs matote Jį veikiantį. Tai Jis. Tai yra būtent tai, ką Jis pasakė, kad Jis darys. Ar jūs tikite tuo? [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.]

328 Kas nors pasakykite: „Aš noriu prisipažinti esąs nusidėjęs, Viešpatie. Tu dabar atleisk man mano nuodėmes“. Jeigu jūs jau stovite, tiesiog pakelkite ranką. Kai kurie iš jūsų, esantys prie sienų, pakelkite . . . Telaimina jus Dievas. Telaimina jus Dievas. Kas nors sakykite, balkono gale, pasakykite: „Aš noriu susitapatinti, Viešpatie Jėzau. Aš prašau malonės, šį vakarą, Tavo Dieviškame Buvime, tikėdamas, kad tas pats Dievas, kuris mane teis, Jo Buvimas dabar yra čia. Jis žino, kad Jis kalba į mano širdį ir sako man, kad esu nedoras. Aš noriu atsistoti ir pasakyti, kad esu nedoras. Aš išpažįstu savo nedorybes. Tu smerki mane, mano širdyje“. Dėl šios priežasties aš sustabdžiau maldos eilę. Telaimina jus Dievas. Telaimina jus Dievas.

329 Kaip jūs manote, dėl ko aš sustabdžiau? Sustabdžiau tai, nes žinojau, kad tai turi įvykti.

330 Taigi, čia yra kitų, ar neatsistotumėte? Atsistokite ir pasakykite, kad kažkas kalba į jūsų širdį: „Tu esi nedoras“. Telaimina jus Dievas, pone. Telaimina jus Dievas. Telaimina jus Dievas. Telaimina jus Dievas. „Aš esu nedoras. Atleisk man, Viešpatie. Aš pripažįstu, kad esu toks. Aš atsistuju, Viešpatie, Tavo Akivaizdoje. Aš žinau, Tu esi čia. Aš . . . Tu turi būti čia. Tu pasakei, kad Tu padarysi tai. Dabar aš . . . aš matau ženklą, ir žinau, kad tai buvo man paaiškinta, jog tai turėtų būti šios dienos ženklas. Aš girdžiu Balsą, kuris pakvietė atgailai. Štai aš, Viešpatie. Aš tikiu ženklą. Aš girdžiu Balsą“.

331 Balsas, dabar kalba jums! Atsigręžkite, O išblaškytieji! Atsigręžk, O klajojanti žvaigždė! Atsigręžk, O tu, kuris buvai išvartytas! Atsigręžk, šį vakarą!

332 Argi neatsigręšite? Tiesiog atsistokite ir pasakykite: „Aš išpažįstu, kad esu nusidėjęs, prašantis pasigailėjimo“. Ar padarysite tai, kas nors? Telaimina jus Dievas, ponias. Telaimina jus Dievas, sūnaus. Jeigu aš nepastebėsiu jūsų, Jis pastebės. Telaimina jus Dievas, ponias. Tai labai gerai. Tai labai gerai. Dar kas nors? Tiesiog toliau . . . Aš noriu dar minutėlę palaukti, nes vis dar jaučiu nedidelį sunkumą čia, suprantate. Dar kas nors? Telaimina jus Dievas, ponias. Taip ir reikia padaryti. Štai taip. Dar kas nors: „Aš noriu išpažinti, tiesiog atsistodamas ir pasakydamas, kad esu nedoras. Aš prašau pasigailėjimo“?

Ar jūs tai padarysite? Tiesiog paskubėkite, prieš mums toliau tęsiant, atsistokite ir pasakykite: „Aš noriu prisipažinti tuo pačiu, Viešpatie Jėzau“. Telaimina jus Dievas, panele.

³³³ Žinote, gal prieš jums grįžtant namo, vieną kartą ar kada nors, į jūsų veidą plūstels šaltas rūkas. Galbūt vieną rytą ateis gydytojas ir ieškos jūsų pulso po visą ranką, daugiau nieko nebus galima padaryti. Tuomet pajusite, kaip į jūsų veidą plūsta šaltos mirties bangos. Jūs prisiminsite, ką buvote padaręs.

³³⁴ Atminkite, kad jie negali jūsų per giliai palaidoti, jie nieko negali jums padaryti. Dievas pažadėjo: „Aš vėl prikelsiu tave, paskutiniąją dieną“. Pažvelkite. „Tas, kas klauso Mano Žodžių ir tiki Tą, kuris Mane siuntė, turi Amžinąjį Gyvenimą ir nepateks į teismą, bet perėjo iš mirties į gyvenimą“. Kas nors ištrinkite Tai, jeigu galite. Jėzus Kristus pasakė Tai. „Tas, kas tiki (tai yra ‚supranta‘) Mano Žodį ir tiki Tą, kuris Mane siuntė, turi Amžinąjį Gyvenimą, niekada nepateks į Teismą, pasmerkimą, bet yra perėjęs iš mirties į Gyvenimą“. Kadangi, jis patikėjo viengimiui Dievo Sūnumi, kurį Dievas prikėlė prieš du tūkstančius metų, ir kuris yra gyvas čia, ši vakarą, parodydamas Savo prisikėlimo atributą.

³³⁵ Ar būtų dar vienas, po viso to, kuris atsistotų ir pasakytų: „Aš noriu priimti Tai. Aš noriu priimti Jį“? Telaimina Dievas. Telaimina jus Dievas. Labai puiki, nedidukė ponija. Tai galantiškas dalykas. Aš noriu, kad jūs atkreiptumėte dėmesį.

³³⁶ Čia, prieš kurį laiką, aš stebėjau kvietimą prie altoriaus, žmonės ateidavo gramdydami gumą, kumščiuojantys vienas kitam į šoną.

³³⁷ Bet ar jūs pastebėjote nuoširdumą tų žmonių veiduose? Tos jaunos moterys, net ir po to, kai jas pasmerčiau dėl jų nukirptų plaukų, makiažo; su tuo makiažu ir nukirptais plaukais, tiesiog taip pat stovėjo: „Aš nusidėjėlė. Pasigailėk manęs, Dieve“. Tai toji Sėklos gulinti ten. Šviesa apšvietė ją, ir jie tai atpažino. Telaimina jus Dievas.

Dabar palenkime savo galvas.

³³⁸ Aš noriu, kad kiekvienas tikintysis, esantis čia, kuris stovi šalia to asmens, kuris atsistojo, uždėtų savo ranką ant to asmens, (ar padarysite tai?), ant to, kuris atsistojo. Jie stovėjo šalia jūsų. Jeigu jūs esate krikščionis, uždėkite ant jų ranką: „Sese, broli, dabar aš uždėjau ant tavęs ranką. Aš ruošiuosi pasimelsti“.

³³⁹ Dangiškasis Tėve, ši vakarą čia yra tie, kurie—kurie tiki Tavimi. „Kai kurios sėklos nukrenta pakelėje, - Tu sakai, - paukščiai atskrenda ir surenka jas. Kitos krenta ant akmenuotos žemės, ir tarp erškėčių ir dyglių. Bet kai kurios patenka į gerą, derlingą žemę“. Ir Tavo buvimas čia, ši vakarą, įtikino daugelį, kad Tu esi Dievo Sūnus, kad Tu esi gyvas per amžius. Ir Tu pažadėjai, kadangi Tu gyveni, mes taip pat gyvensime.

³⁴⁰ Viešpatie Jėzau, jie pakilo ir atsistojo kaip liudytojai, kad jie tiki Tavimi. Dabar, Viešpatie, aš žinau, kad Tu atsistosi už juos tą Dieną. Suteik tai, Viešpatie. Aš pavedu juos Tau, Jėzaus Kristaus Vardu. Tegul jie nueina į kokią nors gerą bažnyčią ir būna pakrikštyti krikščionišku krikštu. Tegul jie prisijungia prie kokio nors gero tikinčiųjų būrio. Tegul jie būna pripildyti Šventosios Dvasios. Tegul jie tampa Evangelijos trofėjais, brangakmeniais Tavo karūnoje tą Dieną. Ir jeigu aš niekada daugiau jų nebepamatysiu šioje didžios Dienos pusėje, tegul aš pamatysiu juos tą Dieną, kaip tame regėjime, sakančius: „Argi tu manęs neprisimeni? Tai buvo Baton Rouge, tą vakarą, kai aš atsistojau“. Suteik tai, Tėve. Jie yra Tavo, per Kristaus Vardą.

³⁴¹ Štai čia, prieš mane padėta dėžė su nosinaitėmis, mažais bateliais, batais, nosinaitėmis ir skudurėliais, ir prijuostėmis. Mes buvome mokomi Biblijoje, kad jie ėmė nosinaites ir prijuostes nuo Švento Pauliaus kūno, iš žmonių išeidavo netyros dvasios. Taigi, Tėve, mes žinome, kad mes nesame Šventasis Paulius, bet Tu esi tas pats Dievas, todėl meldžiu, kad Tu suteiktum tokius pat rezultatus, taip kaip ši karta nuoširdžiai tiki. Jie niekada netikėjo Pauliumi dėl to, kad jis buvo Paulius; jie tikėjo Pauliumi, nes Tu sutapatinai Save su Pauliumi. Taigi, šį vakarą jie tiki tuo pačiu, Viešpatie, kad Tu buvai atpažintas mūsų tarpe, šį vakarą. Ir vieną dieną mes sakysime . . .

³⁴² Vienas rašytojas mums pasakojo, kad „Izraelis buvo pakeliui į pažadėtąją žemę, ir Raudonoji jūra pastojo jiems kelią, kad atkirstų juos nuo pažadėtosios žemės“. Rašytojas pasakė, kad: „Dievas piktomis akimis pažvelgė pro tą Ugnies Stulpą, kai Jis judėjo virš Izraelio. Jis užleido aklumą, tamsumą netikintiesiems, ir šviesą Izraeliui. Ir kai ta Raudonoji jūra pastojo kelią, ji išsigando, atsitraukė, ir Izraelis sausa žeme perėjo į pažadėtąją žemę“.

³⁴³ Viešpatie Dieve, pažvelk šį vakarą per Jėzaus Kristaus, Tavo Sūnaus, Kraują. Kai aš dedu savo rankas ant šių nosinaičių, kai jos yra uždedamos ant ligonių, tegul Šventoji Dvasia, Viešpatie, pažvelgia į tą asmenį, ir tegul liga pasitraukia nuo jo, ir tegul jie pereina į tą sveiką ir stiprią žemę. Biblijoje pasakyta: „Labiau už viską, - jie norėjo, jog mes, - klestėtume sveikatoje“. Suteik tai, Viešpatie. Siuončiu juos, Jėzaus Kristaus vardu. Amen.

. . . mane, aš seksiu,
Kur Jis veda . . . (tiesiog dainuokime) . . . seksiu,
Aš eisiu su Juo, (dabar Jo Buvimas yra čia,
tiesiog garbinkime Jį dainomis, maloniai),
visą kelią.

³⁴⁴ Ar jūs tikrai galėtumėte padainuoti štai taip?

Kur Jis veda mane, aš seksiu,
 Kur Jis veda mane, aš seksiu,
 Kur Jis veda mane, aš seksiu,
 Aš eisiu (jei to norite, pakelkite dabar savo
 ranką), su Juo, visą kelią.

Dabar atsistokime, vėl pakelkite rankas.

. . . Juo per sodą,

³⁴⁵ Visi dabar dainuokime Dvasioje. Tikrai režiančią Žinią.
 Garbinkime Jį Jo Akivaizdoje. Jam patinka būti garbinamam.

. . . sodą,

Aš eisiu su Juo per sodą,
 aš eisiu su Juo, su Juo visą . . .

³⁴⁶ Dabar paniūniuokime tai. „Aš galiu. . .“ Taigi, kai
 tai darote, aš noriu, kad paspaustumėte kam nors ranką,
 pasakytumėte: „Telaimina tave Dievas, piligrime. Telaimina
 tave Dievas, piligrime“, – štai taip. Mes esame viena, vienas su
 kitais. Metodistai, baptistai, presbiterijonai ir sekmininkai –
 visi paspauskite vienas kitam ranką: „Telaimina tave Dievas,
 piligrime“. Štai kas mes esame: piligrimai.

. . . sodą,

³⁴⁷ Telaimina tave Dievas, piligrime. Telaimina jus Dievas.
 [Brolis Branhamas ir susirinkimas toliau spaudžia vienas kitam
 rankas. Tuščia vieta juostoje—Red.]

. . . sodą,

Dabar pakelkime rankas.

Aš eisiu su Juo, o, su Juo visą kelią.

³⁴⁸ Palenkime savo galvas, nuolankiai maldoje. Nepamirškite,
 ryte sekmadieninė mokykla.

³⁴⁹ Šiaip ar taip, aš tiesiog jaučiu Dievo Buvimą, tokį tikrą
 savo širdyje. Man tiesiog taip sunku išeiti, ši vakarą, kažkaip.
 Aš jaučiu, kad Šventoji Dvasia ši vakarą yra patenkinta.
 Tikriausiai rytoj mes turėsime puikų susirinkimą, matydami
 žmones, ateinančius pas Kristų, suprantate. Kažkas stebėjosi,
 kodėl aš niekada nekviečiu prie altoriaus. Aš laikiu, kol būsiu
 vedamas tai padaryti. Suprantate?

³⁵⁰ At tikiu, kad kiekvienas, kuris pakėlė ranką ar atsistojo,
 at tikiu, kad rytoj jūs būsite kokioje nors geroje bažnyčioje,
 užimsite savo vietą tarp tikinčiųjų.

³⁵¹ Kol esame palenkę galvas, aš paprašysiu čia esančio
 pastoriaus, kad jis, jei nori, išeitų į priekį ir užbaigtų. Telaimina
 dabar jus Dievas, palenktomis mūsų galvomis ir širdimis prieš
 Dievą.

ŽENKLO BALSAS LIT64-0321E
(The Voice Of The Sign)

Šis Viljamo Marijono Branhamo pamokslas originaliai buvo pateiktas anglų kalba šeštadienio vakarą, 1964 m. kovo 21 d. Denham Springso vidurinėje mokykloje, Denham Springse, Luizianoje, JAV, paimtas iš magnetinės garsajuostės ir išspausdintas pilnumoje, anglų kalba. Šis lietuviškas vertimas buvo išspausdintas ir išplatintas „Voice Of God“ įrašų.

LITHUANIAN

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Autorinių teisių pranešimas

Visos teisės išsaugotos. Ši knyga gali būti atspausdinta namų spausdintuvu, asmeniniam naudojimui arba nemokamai duota kaip priemonė skleisti Jėzaus Kristaus Evangeliją. Ši knyga negali būti parduodama, spausdinama dideliu mastu, skelbiama interneto svetainėje, laikoma paieškų sistemoje, išverčiama į kitas kalbas, ar naudojama norint gauti lėšų, be akivaizdaus „Voice Of God“ Įrašų® rašytinio leidimo.

Norint gauti daugiau informacijos ar norint gauti kitos turimos medžiagos, prašome kreiptis į:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org